

Romolo Cegna [Monza-Gromo] – nicolaus.drazna@virgilio.it

This work by Romolo Cegna is licensed under a Creative Commons Attribution - Non commerciale - Non opere derivate 3.0 Unported License. Permissions beyond the scope of this license may be available at

<http://nicolausdrazna.xoom.it/>

ROMOLO CEGNA—NICOLAUS De Drazna [DE Rosa Nigra DRESDENSIS]:

Parte 2.

[Seconda Edizione riveduta, corretta e completata. Ottobre 2012]

Romolo Cegna

Nicolaus de Rosa Nigra Dresdensis- 1) COLLECTA. 2) Sermo Nisi manducaveritis in Žatec¹.

I *Collecta* completano il *Sermo ad clerum de materia sanguinis Nisi manducaveritis* al quale essi seguono in ogni Manoscritto, quasi corollario (delle *auctoritates* di cui sono composte non troviamo traccia nel *Sermo* stesso), di cui solo implicitamente sostengono il messaggio nel loro impegno di celebrare la funzione figurativa e sacramentale del sangue sotto forma di vino; Nicola con arte e straordinaria abilità legge gli Autori dai quali attinge, spezza in frammenti le loro opere di cui sceglie i più efficaci passi per il messaggio proposto ricomponendoli in un suo ordine secondo un suo disegno che sta alla base del progetto dei *Collecta* stessi; si crea così un'opera antologica assolutamente originale che posta in questo contesto non può non essere attribuita al Maestro della Rosa Nera, opera pregna di dottrina eucaristica *de materia sanguinis* che doveva essere premessa a un prossimo *Trattato* in cui sarebbero stata utilizzata, probabilmente il *De sanguine Christi in sacramento sub forma vini* a cui fa riferimento l'*Expositio super Pater Noster*. Ma questo Trattato non ci è giunto e solo nel *Sermo ad clerum Nisi manducaveritis* di Žatec (qui edito) le *Auctoritates* dei *Collecta* vengono parzialmente quasi tutte utilizzate. Questo è il loro schema indicativo:

Divus Thomas Aquinas, *Summa Theologica*, Pars III, q. 76 Quo modo Christus existit in Sacramento a.1 ; q. 73 De Eucharistia a. 1 ; q. 80 De usu huius sacramenti a. 12 ; q. 79 De effectibus huius sacramenti a. 7 ; q. 80 De usus huius sacramenti a. 1 et a. 11 ; q. 83 De ritu huius sacramenti a.4.

(Pseudo)-Dionisius, *De Ecclesiastica Ierarchia*, cap. III/1.

Sanctus Augustinus, *Decretum Gratiani*, De consecratione, Distinctio 4, canones 28 cum glossa, 130, 131.

Albertus Magnus, Episcopus Ratisponiensis, *Tractatus de Eucharistia*.

Sanctus Bernardus, (*Sermo ad Petrum de Corpore Christi*): Cuiusdam sacerdotis *Sermo de excellentia S.S. Sacramenti et dignitate sacerdotum* "Panem Angelorum manducavit homo-Ps LXXVII,25".

Matthias de Janov, Doctor Parisiensis, ricomposizione di frammenti estratti da: *Regulae Veteris et Novi Testamenti*, Liber Quartus *De Corpore Christi*, art. VII, capita 2 et 3.

¹ Per la Bibliografia su Nicola della Rosa Nera detto Dresdense vedasi : Nicola della Rosa Nera: Parte 1.

Sanctus Ciprianus, *Liber de Lapsis, Epistulae*: 54 ad Cornelium de pace Lapsis danda, 56 ad Thibaritanos de exhortatione martyrii, 63 ad Ceciliam de sacramentis Dominici calicis.

Nel Sermone eucaristico di Žatec mancano i loci desunti dallo Pseudo-Dionigi, da Agostino, da Bernardo, da Mattia di Janov, ma tutti i frammenti sono stati accuratamente scelti per il valore della loro celebrazione della virtù salvifica e medicinale e memoriale del sangue di Cristo sotto la forma di vino nell'Eucaristia. Nel testo di Mattia di Janov questa intenzione è stata sostenuta con la probabile interpolazione di qualche termine; il frammento di Agostino potrebbe essere anche visto come implicito intervento nella discussione già prevista sulla necessità della comunione agli *infantes*: per Agostino essi già partecipano nel Battesimo della *partecipazione*² implicita del Corpo e del Sangue di Cristo ragion per cui la Comunione eucaristica è per loro inutile anche se non si condanna l'uso che in alcune regioni si ha di versare una goccia di sangue sotto forma di vino sulla loro piccola lingua.

COLLECTA de materia sanguinis

[*Collecta* hic leguntur in ms. Prah NK III G 28 [C] ff.179v-193v ; ms. Praha NK IV G 15 [G] , ff. 213vb-228r; ms. Kraków BJ 2148 [J], 193r-206v, qui delectus deteminatur ab integritate, tempore et auctoritate cuiusque manuscripti, ut visum est, ratione tamen habita fontis iam editi omnium fragmentorum propositorum ; *Collecta* traduntur in manuscriptis semper una cum textu *Sermonis ad Clerum de materia sanguinis Nisi manducaveritis*, id est in Codicibus citatis et in: Praha AHP A 163 [A], Basilea Bibliotheca Univ. Basilea A X 66 [Ba].

Collecta proponuntur in Codicibus G et J sine intervallo distinctionis inter Fontes.

[*Collectorum* perutilia fragmenta proponuntur secundum eundem ordinem qui in Codicibus extat ; quod legis "*in grassetto corsivo*" pertinet ad Auctorem *Collectorum*; intervalla punctis occupata signant dicta causa brevitatis obmissa, nihilominus ad sensum operis non absolute necessaria [*cui autem placet, videat originale*, ut Jacobellus admonet de alio opere]; intervalla punctis inter unciales occupata signant textum in fontibus omissum ab Auctore *Collectorum* . Haec sunt opera ex quibus collecta sunt fragmenta :

Divus Thomas Aquinas, *Summa Theologica*, Pars III, q. 76 Quo modo Christus existit in Sacramento a.1 ; q. 73 De Eucharistia a. 1 ; q. 80 De usu huius sacramenti a. 12 ; q. 79 De effectibus huius sacramenti a. 7 ; q. 80 De usus huius sacramenti a. 1 et a. 11 ; q. 83 De ritu huius sacramenti a.4.

Pseudo-Dionisius, *De ecclesiastica ierachia*.

Sanctus Augustinus, *Decretum Gratiani*, De consecratione, Distinctio 4, canones 28 cum glossa, 130, 131[quibus Canonibus et glossa Nicolaus usus est tantum in *Contra Gallum Nisi manducaveritis*, 175, 176, 177, 190].

Albertus Magnus, Episcopus Ratisponiensis, Liber de sacramento Eucharistiae (Distinctiones) *Tractatus de Eucharistia*.

² *Decretum* De con. Di.4 c. 131 Rubrum:"Corpore et sanguine Christi participat qui per baptisma membrum eius efficitur". Sull'allora dibattuta questione della comunione agli *infantes* vedasi sopra.

Sanctus Bernardus, *Sermo ad Petrum de Corpore Christi*.

Matthias de Janov, Doctor Parisiensis, *Regulae Veteris et Novi Testamenti*, Liber IV *De corpore Christi* art. VII, capita 2 et 3.

Sanctus Ciprianus, *Liber de Lapsis, Epistulae*: 54 ad Cornelium de pace Lapsis danda, 56 ad Thibaritanoos de exhortatione martyrii, 63 ad Ceciliam de sacramentis Dominici calicis.

Ad *Collecta* in ms. IV G 15 in fine pertinet :

/ 229vb/ *Nisi manducaveritis* carnem filii hominis.. /230va/ et qua me pati videbitis nam manducabitis carnem meam et sanguinem meum bibetis sed in sacramento. Hec ibi [cf. eundem textum in initio: *Sermo ad clericum per Dominum Nicolaum predicatorem Theutonicorum*, in *Zacz* in anno Domini MCCCCXVI *Nisi manducaveritis*, ms. Dessau-Berlin Georg 50, 25v-26r];

(Tractatus) **De sumpcione corporis Christi** . IV G 15 f. 230va-232rb [huius Tractatuli positio in ms. IV G 15 (Codex Unicus) in quo colliguntur opera pertinentia praecipue ad sententiam ussiticam admirationem movet, cum in eo omnino ignoretur utraquismus] /230va/ Esum agni paschalis per quem figuratum est corpus Domini Ihesu Christi antecederant duo... Modus comedendi agnum paschalem de quo Exodi XII per quem figurabatur modus manducandi corpus Domini ^a *secundum Gregorium*... Item effectus sumpcionis corporis XII sunt, quinque in corpore ad Christum, VII in comparacione ad hominem, de con. Di II^b ...Tres partes ...Christi de corpore signat..Et ideo dividitur hostia in tres partes. Status infancium [*recte*: instancium] in patria, militancium in via, *expectancium in pena purgatorii*.../ f. 231v/: *Secundum theologos*^c in hoc sacramento... Quod figuratum fuit Dan. Ultimo ad finem ubi (cf. *Dn* 14, 33-36)) precepit angelus Abacuk quod panes et pulmentum quod ferebat messoribus portaret in Babilonem Danieli posito in lacu leonum...accepit Daniel prandium. **Et cetera quedam alia admiranda ex inferioribus collige** . Hec^c Jo.An. in Cle. De rel. Et ven. Sanctorum c. Uno. In glosa super verbo *mirabilia*. Et est dictum c. in se multum bonum de excellencia huius venerabilis sacramenti, etc. Amen.

^a Cf. Sancti Gregorii *In Evangelia Libri duo*, Hom.. XX in Io. 20,1-9; PL 76, 1177-281; cf. Iohannis Wyclif, *De Eucharistia Tractatus Maior*, ed. I. Loserth, London 1892; rist. anast. New York 1966; 164-169; cf. Jacobellus, *Plures Tractatuli pullulant...Omnibus Christi fidelibus- Contra sciolum Epistula pulchra de com.munione laicorum*, ms. Warszawa Bibl. Narodowa 3320 f. 15v- prima pars. ^b De Con. Di. II, c. 22; Rubrum: Quare tres partes fiant ex corpore Christi. Triforme est Corpus Christi. ^c Ioannes Andreae, *Glossa* ad vocem *mirabilia*, Clem III, 41 De reliquiis et veneratione sanctorum, caput unum : Si Dominum in sanctis [Clementis V Papae Constitutiones cum glossis, Basilea 1500, ad caput 3, 4, unum]

Ad *Collecta* in ms. 2148 in fine pertinet, f. 205rv:

Dicit Gwilelmus de Monte Lauduno in sacramentali suo quod Christus quando in cena ...in vitam eternam. Finis huius (cf. postremam partem *Sermonis Nisi manducaveritis* Dessau, f.29rv).

In *Collectis* in ms. A 163 post finem legis : Nec te collaudes [*ms.* colaudes] nec te culpaveris ipse [*ms.* ipsum]- Hoc faciunt stulti quos gloria vexat inanis [*Distica Catonis*- Liber I nr. 16: qua sententia utitur Sancta Catharina in responso ad Cesarem: Iacobus de Voragine, *Legenda aurea*, cap. 167]

Collatis Manuscriptis ob iam proposita argumenta electis Praha Národní Knihovna III G 28 [CI]; Praha NK IV G 15 [G]; Kraków Bibl. Jagiel. 2148 [J].

[CI 179v-180v; G 213vb-215rb; J 193v-194r] [J Beati Thome dicta de com.munione collecta in unum. Qui mortuus est anno Domini MCCLXXIII; Ba Sequitur Sermo alius de eodem] **Thomas**³ tertia parte Summe sue **q. LXXVI** ty. De modo quo Christus existit in hoc sacramento, ar^{lo}ii : arguit : (cf. *Summa Theol.* III, q. 76, ar. 2, 2) “Sub nomine carnis omnes alie partes corporis continentur sicut ossa nervi et alia huiusmodi...aliqua pars corporis”. Solvit (id., ar. 2, Ad primum) “dicendum⁴ quod quamvis totus Christus sit sub utraque specie, non tamen frustra...Tercio quantum ad effectum quia corpus exhibetur pro salute corporis, sagwis pro salute anime” et dicit quod (id. ar. 2, Ad tertium) “corpus Christi non est sub specie vini ex vi sacramenti sed ex reali *concomitantia*...ideo per consecracionem vini non fit ibi corpus Christi per se, sed concomitanter”.

Et idem **q. LXXIII** de Eukaristia ar^{lo} II dicit quod (*Summa Theol.* III, q. 73 a. 2, Respondeo) “dicitur unum sacramentum quia ordinatur ad spiritualem refeccionem que corporali conformatur...Ergo hoc sacramentum multa quidem est materialiter sed unum formaliter et perfecte” (id., ar. 2, Ad secundum) “in quantum ex eis perficitur una refeccio”.

Et ibi ar^{lo} i arguit (recte: *Summa Theol.* III, q. 74, ar.1, 2) : sic “hoc sacramentum est ubique celebrandum sed in multis terris non invenitur panis et in multis non invenitur vinum.. Ergo panis et vinum non est conveniens materia huius sacramenti”. Dicit (id., ar. 1, Ad secundum) « quod licet non in omnibus terris nascatur triticum et vinum tamen de facili ad omnes terras deferri potest...nec propter defectum alterius est unum tantum sine altero consecrandum, quia non esset perfectum sacramentum ». Item arguit(id. Ar. 1, 3): « hoc sacramentum competit sanis et infirmis sed vinum nocet quibusdam infirmis ergo videtur quod vinum non debeat esse materia huius sacramenti ». Dicit (id. ar. 1, Ad tertium) “quod vinum in modica quanti tate sumptum non potest egrotanti multum nocere...non est necesse quod omnes accipienets corpus Christi eciam accipiansagwinem, ut infra dicitur, scilicet **q. LXXX** de usu huius sacramenti ar^{lo} XII ubi dicit : quod contra est multarum ecclesiarum usus in quibus populo tantum datur corpus Christi sumendum , (*Summa Theol.* III, q. 80, ar. 12, Respondeo) « non tamen sagwis qui si incaute sumeretur de facili posset effundi ; ideo provide in quibusdam ecclesiis observatur ut populo sagwis sumendus non detur sed solum a sacerdote sumatur », et dicit quod (id. ar. 12, Ad secundum) « quod nichil derogat perfectionem dum sacerdos consecrans summat utrumque » ; (id. ar. 12, Ad tertium) « nec exinde sequitur aliquibus detrimentum...sub utraque specie totus Christus continetur ».

Dicit tamen idem **q. LXXIX** de effectibus huius sacramenti ar^{lo} VII (*Summa Theol.* III q. 79, ar. 7 Ad tertium) « quod sumpcio pertinet ad rationem sacramenti sed oblacio pertinet ad rationem sacrificii; et ideo ex hoc quod aliquis sumit corpus Christi vel eciam plures non accrescit aliis aliquid iuvamentum ». (id. ar. 12, Respondeo) « Sic

³ Thomas Aquinas, *Summa Theologica* in: Thomas de Aquino, *Opera omnia* iussu impensaque Leonis XIII papae edita [ed. Leonina], collecta ab Enrique Alarcón ac instructa et edita, Pampilonae, Navarrensium Universitatium Studiorum aedes a. D. MM, ed. on-line; *Summa Theologica* diligenter emendata, De Rubeis, Billuart et aliorum notis selectis ornata, editio taurinensis omnium emendatissima, I-VI, Taurini 1895 [in qua editione legis etiam *Conclusiones* Quaestionum, omissas in editione per Alarcón].

⁴ Jacobellus, *Pius Jesus* 86, *Salvator Noster* 124, *Premissa positione* Hardt 518, *Auctoritates de communione sub utriusque soecie* Hardt 805.

ergo hoc sacramentum summentibus prodest per modum sacramenti et per modum sacrificii quia pro omnibus summentibus offertur ; sic dicitur in canone misse : Quotquot ex hac altaris participatione sacrosanctum corpus et sanguinem Filii tui sumpserimus... Sed aliis qui non sumunt prodest per modum sacrificii in quantum pro salute eorum offertur, unde in canone misse dicitur: memento, Domine, famulorum famularumque tuarum pro quibus tibi offerimus hoc sacrificium laudis ». Hec ille.

Et sequitur (id. ar. 7 Ad secundum) “ quod sicut passio Christi prodest quidem omnibus < ad sufficienciam>, ad remissionem culpe et adceptionem gratie et glorie sed effectum non habet nisi in illis qui passioni Christi coniunguntur per fidem et caritatem, ita etiam hoc sacrificium quod est memoriale dominice passionis non habet effectum nisi in illis qui coniunguntur huic sacramento per fidem et caritatem”. Ibi.

Et de usu sacramenti ar¹⁰ i (*Summa Theol.* III q. 80, ar. 1 Ad tertium in fine) dicit quod “plenius inducit sacramenti effectum ipsa sacramenti susceptio quam solum desiderium”.

Et eadem q. ar¹⁰ XI (id. ar. 11, Respondeo): “spiritualis⁵ manducatio includit votum sive desiderium percipiendo hoc sacramentum et ideo sine voto percipiendi hoc sacramentum non potest haberi salus; frustra autem esset votum nisi impleretur quando oportunitas adesset; et ideo manifestum est quod homo tenetur hoc sacramentum sumere non solum ex statuto ecclesie sed etiam ex mandato Domini dicentis Mt XXVI (recte Lc 22,19) Hoc facite in meam commemorationem. ⁶Et Io VI (Io 6, 54) Nisi manducaveritis car. Fi. ho. et bi. e. sa. non ha. vitam in vobis; ex statuto Ecclesie sunt determinata tempora exequendi Christi preceptum”; (id. ar. 11, Ad primum) “et ideo non potest esse laudabilis humilitas sed contra preceptum Christi et ecclesie si aliquis a comunione absteat...in sua domo recipere” , tamen (id. ar. 11, Ad secundum) “hoc sacramentum dicitur non esse necessitatis sicut baptismus quantum ad pueros quibus potest esse salus sine hoc sacramento, non autem sine sacramento baptismi; quantum vero ad adultos utrumque est necessitatis”; et dicit (id. ar. 11, Ad tertium) “quod peccatores magnum detrimentum paciuntur ex hoc quod repelluntur a perceptione huius sacramenti, unde per hoc non sunt melioris conditionis; et licet in peccatis permanentes non excusentur propter hoc a trasgressione precepti, penitens⁷ tamen qui ut Innocentius dicit secundum consilium sacerdotis si abstinet excusatur”. Hoc ille per totum.

Et q. LXXXIII de ritu huius sacramenti , ar¹⁰ iiii (*Summa Theol.* q. 83, ar. 4, Ad tertium) “quod eucharistia est sacramentum totius ecclesiastice unitatis et ideo specialiter in hoc sacramento magis quam in aliis debet fieri mencio de omnibus”, quia ipse dixerat⁸ Io vi (Io 6, 54) : Nisi ma. car. fi. hominis, etc.

(Pseudo)-Dionisius |Cl 180v-181r; G 215rb-vb; J 194r-194v| in *De ecclesiastica ierarchia* dicit⁹ quod eucharistia [per totum G eucharistia; J eucharistia] dicitur congregatio quia omnia alia sacramenta recipiunt ab isto suam perfeccionem; nullum enim sacramentorum aliorum vere celebratur in quo sacra comunio non sumatur, ad insinuandum quod nullum sacramentum ad veram penitenciam adducit in quo eucharistia

⁵ “Spiritualis manducatio...vitam in vobis”: cf. Jacobellus, *Salvator Noster*, 120.

⁶ Versus Io. 6,54 “Nisi manducaveritis...vitam in vobis”, non legitur hic in hoc articulo 11.

⁷ *Summa Theol.* : “poenitentes...abstinent, excusantur”; cf. id. q. 80, ar. 10, 5: “nisi forte de proprio sacerdotis consilio ob aliquam rationabilem causam ad temerum ab eis perceptione duxerit abstinentum”: Innocentius III, *De sacramentis*, lib. IV, caput 6, a med.

⁸ In *Collectis* additur versus Io. 6,54) ut supra in *Summa Theol.* III, q. 79, ar. 11.

⁹ Pseudo-Dionisius, *De ecclesiastica ierarchia*, III, 1, PG 3, 423, *Contra Gallum*, 175-176.

sancta non sumitur. Item dicitur illud sacramentum Congregaccio non solum quia per ipsum omnia sacramenta perficiuntur sed eciam quia per ipsius communionem omnes fideles Cristo uniuntur. Christus enim Caput est Ecclesie; membra vero sunt omnes fideles quorum ad ipsum tunc vere fit unicio quando ab ipsis vera fit Domini sacra nostra comunio....et hoc ipsum facit de calice per significacionem vinum in multos dividens. Unde dicit: etenim coopertum et indivisibilem panem , discoperiens et in multa dividens et unitatem calicis omnibus porciens, significacione unitatem multiplicat et distribuit sanctissimum in istis sacrificium perficiens.

Augustinus |Cl 181rv ; G 215vb-216ra ; J 194v| *De ecclesiasticis regulis* et ponitur De con. Di. iiii Si qui (*De con. D. 4 c. 28 Non reiteratur baptismus quod in nomine sancte Trinitatis ministratur*) quod “si parvuli ¹⁰sunt scilicet apud hereticos baptizati et ebetes qui doctrinam non capiunt , respondeant pro illis qui eos offerunt iuxta morem batizandi et sic per manus impositionem crismate communicati cum eucharistie misteriis admittantur”; dicit glo. ibi: “hoc de adultis quia parvulis non datur corpus Christi nisi forte ubi consuetudo est quod infundatur per ora eorum sagwis Christi non corpus”. Et idem e. d. In ecclesia (*De con. D. 4 c. 130 Aliorum fides in baptismo parvulos salvat*) dicit: “Nec illud cogitatis¹¹ eos scilicet parvulos vitam habere non posse...”, dicit glo. ibi: “Quasi d[iceret]: Non dubitetis ymmo certi sitis quod habere non [f.181v] possunt si sint expertes corporis et sagwinis, id est unitatis ecclesie quam illa significant” Ideo sequitur per eundem ibidem (*De con. D. 4 c. 131 Corporis et sanguinis Christi participat qui per baptismum membrum eius efficitur*): “Nulli enim aliquatenus ambigendum...beneficio illo non privatur quando ipse in hoc quod ipsum sacramentum est invenitur [beneficio non privatur quando ipse hoc quod illud sacramentum est invenit]”.

|J 194v| *Et quod omnibus Chrsti fidelibus datum sit sacramentum corporis et sagwinis* [Cl sagwis, sagwis- sagwui- et sagwi ; G sagwis-saguinis ; J sangu-] **Domini nostri Iesu Christi ostenditur ex multis dictis collectis ex Summa¹²Fratris Alberti Ordinis Predicatorum Episcopi quondam Ratisponensis De corpore Domini Nostri Iesu Christi. Et primo ex hylaritate** [G J hi-] **donantis, unde dicit ergo sic** [J glo.] **ubi supra** ¹³ (Distinctio 2, Tractatus 1, caput 2, pag. 217 columna a) «|Cl 181v, G 216ra|

¹⁰ *Contra Gallum*, 176; Iacobellus, *De comunione parvulorum*, 148-149.

¹¹ Iacobellus, *De comunione parvulorum*, 152.

¹² Albertus Magnus, *Liber de sacramento Eucharistiae (Distinctiones)*, in *Alberti Magni Opera omnia*, ed. A. et Aem. Borgnet, volumen 38, Parisiis 1890,191-463; in nova editione *Operum Alberti Magni* (Albertus-Magnus-Institut-Bonn) *Distinctiones De Eucharistia* leguntur in volumine XXXVII sub titulo *De Corpore Domini*; Auctor *Collectorum* (Nicolaus de Rosa Nigra Dresdensis) ingeniosa arte fragmenta ex Alberti *Libro De Eucharistia* excerpit quae ita inter se coniunxit ut inveniret *novum opus* laudes dicens sanguinis Christi sub forma vini cuius naturam celebraret, scientiae Scripturaeque ratione habita.

¹³ Cf. sententiae in *Sermo ad clerum Nisi manducaveritis factus in Žatec [Sermo-Dessau]* ex Alberto Magno *Libro De Eucharistia*: **f. 26r**, “Ne de hoc Christus reprehendit Iudeos...intelligentes non prodest”; “invitati ad hoc sacramentum...infertur Deo”; **f. 26v**, “Nec ista sunt egena elementa...sacramentalem excludat”; “nec triticum nec vinum communiter ...in Spiritu Sancto reputatur”; **f. 27r**, “de terris in quibus...non requiruntur”; **f. 28r**, “ quia ex verbis ewangelicis accipitur.... servandum instituit et cum *Christi actio nostra sit instructio* pro certo hec duo nobis servanda esse precepit”; **f. 28v**, “sub una specie corpus et sub altera tradimus

Quam hilariter donavit hoc donum non est qui possit digne [G digne om.] exprimere ; si enim aliqua tristitia cordis in dando retractus esset non totum in dono se ipsum dedisset propter quod dicitur Ecclesiastici.XXXVI (*Ecli 35, 11*) : ‘In omni dato hylarem factum tuum <et exultatione sanctifica decimas tuas>’. **Hic enim** (2,1, 2, 217b-218a) omnino cor eius exhyllaratum [*ms. exhyllaratum*] est, quando nimia caritas |G 216rb| eius se sensit <a> membris co<n>municari ad perfectam membrorum incorporacionem sibi factam in communionis dono . (2,1,2, 217b) Hec autem perfeccio non est nisi in corpore et sagwine Domini. (2,1,2, 218ab) Hoc [*Albertus (Alb)*] Hoc autem] optime significatum est 2¹ Paralipomenon XXX (cf. 2 *Par 30 per totum*) ubi loquitur Scriptura de Phaze [*Alb Vulg Phaze*] quod celebravit Ezechias rex qui regem Christum significat et Phaze [*Alb Vulg Phaze*] eius significat donum preciosi corporis et sagwinis Christi ubi sic dicitur , vv. 24 et 25 : ‘Sanctificata est ergo sacerdotum plurima multitudo . Et hilaritate perfusa est [*Alb om est*] omnis turba Iuda , tam sacerdotum et levitarum, quam universe frequencie que venerat ex Israel’. In hac enim hilaritate ad quam quidem sanctificantur sacerdotes et inferiorum ordinum ministri, sanctificatura tota frequencia populi communicans huic donio Domini Nostri Ihesu Christi. [*Alb Et*] hoc est quod dicitur Eccli. XXVI, 4 (*Eccli 26,4*) : ‘Divitis et pauperis cor bonum, omni tempore wltus eorum hilaris’. Et largitoris [*Alb Largitoris enim*] et eorum , quibus largitur hoc [*Alb donum*], necesse est cor hilarescere in iucunditate mutue communionis ; quamvis [*Alb enim*] tristitia fuerit de passione imminente, tamen maxima fuit hylaritas in istius communionis |J 195r| collacione. Unde Hester IX (*Est 9,22*) dicitur: ‘Luctus atque tristitia in hylaritatem |G 216va| gaudiumque conversa sunt’ quia hylaritas eius omnes perfundit gracia sue largitatis: qui enim [*Alb semper*] per Apostolum suum dixit 2^a Corinthiorum IX (2 *Cor 9,7*) ‘Hylarem datorem diligit Deus’, non potuit in tantis suis donis non esse hylaris [...]’ Et hoc |Cl 182r| optime significatur Ruth ii (*Rt 3,7*) ubi dicitur: ‘Cum comedisset Booz et bibisset et factus esset iliorum isetque ad dormiendum ‘, ubi notatur quod Booz noster, qui ‘in quo robur’ interpretatur, eo quod sic robustus omnia perfecit nostre redempcionis et sanctificacionis opera , in cena cum suis sua donans in cibo et potu factus est hylarior . Et sic ivit dormitum in crucem et sepulcrum. (2, 1, 3, 219b) Ipse enim est qui per dilectum suum discipulum dixit [*Alb Prima*] Ioh. III (cf. 1 *Io 3,17*) ‘Qui viderit fratrem suum necessitatem patientem et clausit viscera sua a Deo, quomodo est caritas in illo?’ q. d. nullo modo est caritas in illo. Unde Christus omnes fratres suos videns necessitate famis deficere, non clausit ab eis viscera, sed in visceribus charitativis affectus corpus et sangwinem et viscera, spiritum et animam et deitatem nobis communicavit. (2,2,1, 220a) Hoc donum pre omnibus fidei donum est in quo tanta sunt fidei funda|G 216vb|menta, quia in hoc dono et fides Christi fundatur et fideles sanctificantur, et ideo ex omnibus est donum electum et magnum fidei sacramentum quo donatum est fidelibus. Et est istud donum tota sors fidelium acceptissima in quo [*Alb qua*] omnes acceptantur in templo Domini. (2,2,1, 220b-221a) Crisostomus Jo. in Originali Xiii [*Alb super Jo. Xiii in Originali*] dicit ‘Sicut homo auro servos emit et servos quos honorare wlt mundat et ornat, ita Dominus noster nos sagwine emit [*Alb om nos sagwine emit*] et sagwine mundavit et ornavit’; et Ambrosius in Libro De sancta virginitate loquens de beata Agnete dicit ‘Ab alio amatore preventa sunt quia mihi satis meliora te obtulit [*Alb ornamenta*]; iam corpus eius corpori meo

sanguinem . Huius autem facti Christie t Ecclesie hec est causa ... satisfaccionem sitis et lacionem nutrimenti.”

sociatum est et sagwis eius ornavit genas smeas' *Unde I Petri iii (cf. I Pt 1,19)*¹⁴ '*sed precioso sagwine Domini nostri Iesu Christi*' .(2,2,2, 222a) Corpus enim [Alb om enim] dedit in communionem, animam in redempcionem, sagwinem in ablucionem et deitatem in omnem virtutis adquisicionem. (2,2,3, 223b) Affert enim ex corpore Christi dulcissimam participacionem, ex sagwine autem sanctificacionem, ex anima vero reconciliacionem et ex spiritu vite spiritualis in nobis restauracionem |G 217ra| et ex deitate omnis virtutis perfeccionem, et ex ipso sacramento Christi recordacionem, et ex modo percipiendi sacramentum affert eterne beatitudinis imaginem. (2,2,4, 225a) Et ideo eandem quam pro nobis obtulit frequentamus hostiam quia per ipsius sagwinem introivit Ihesus pro nobis in sancta et cum ipso habemus ingressum, (2,2,4, 225b) hoc est enim quod unquam delere debet oblivio quod pro nobis [Alb abiit], et sagwinem quo introivit ad hoc quod semper introire possumus, nobis frequentandum in devocione reliquit . (2, 3, 1, 227b) Unde dicit Hilarius in ix li. De Synodis quod hoc donum |J 195v| natuaralem nostri ad ipsum [Alb ad Christum] perficit unionem sed naturalem vocat unionem, veram unionem naturarum: quia per hoc sacramentum Christus in nobis per utramque manet |Cl 182v| naturam et nos in ipso per corpus et animam, que quasi due nature sunt in nobis. Ipse enim veraciter unitur nobis per humanitatem et divinitatem, et nos in ipso manemus spiritualiter per spiritualem manducacionem et corporaliter per sacramentalem manducacionem sicut dicit (Io 6,57): 'Qui manducat carnem meam et bibit sagwinem meum in me manet et ego in eo'; (cf. 2, 3, 1, 227ab) et iste dicitur effectus adiunctus qui est unitivus. | G 217rb| Alius est effectus substancialis qui (2, 3, 1, 227a) [Alb Primus quidem effectus qui essentialis est] ostendit quod donum istud est inedia spiritualis restaurativum sicut cibus corporalis inediam restaurat corporalem. Et hoc est donum doni, unde Psalmus (Ps 22,5) ' Parasti inc conspectu meo mensam adversus eos qui tribulant ne, inpinguasti in oleo caput meum , et calix meus inebrians quam preclarus est !' [...].(2, 3, 1, 227b) In veritate enim reficit hoc sacramentum, et non in umbra typi antiqui. Sic enim veritas de terra orta est, hoc [Alb est], de terreni et corporis et sagwinis dono et sacramento , (6, 2, 1, 365b-366a) [nota 8 Sermo Dessau, Apologia Hardt 634, 633, Replica f. 9v-10r, Sermo Dessau f. 26v, Krm. 166 Contra Gallum] nec¹⁵ ista sunt egena elementa de quibus dicit Paulus Galat. iiiii (Gal 4,9) sed pocius sunt elementa in quorum effectu Deus constituit salutem nostram quia quamvis talibus corporalibus elementis salutem non alligaverit, tamen in illis elementis salus invenitur et perditur vita, quando non requiruntur, nisi articulus necessitatis et non contemptus religionis elementum sacramentale excludat. (6, 2, 1, 366a) Quamvis enim per naturam illam homo [Alb homo per naturam illam] qua factus est ad ymaginem Dei superior sit omni corpore inanimato, tamen quia se peccato subdidit per concupiscenciam rei corporalis, iuste humiliatus est ut salutem querat in eo quod secundum naturam inferius |G 217va / est ipso ut sic sanetur superbia eius qua voluit equalis esse ei qui super omnia est per comescionem corporalis elementi vetiti, (3,1,4, 249b) quia per abstinenciam [Alb cibi] istius sacramenti thabescit anima, hoc est in thabem corruptam convertitur, sicut aranea que labore venacionis muscarum in quibus vana huius mundi significantur, pro quibus homo laborat thabescit [Alb

¹⁴ (2, 2, 2, 220b) Unde I Petri i, 18 et 19 dicitur 'Non corruptibilibus auro vel argento redempti estis de vana vestar conversatione paterna traditionis sed pretiosso sanguine quasi agni immacolati Christi et incontaminati'.

¹⁵ "nec (non) ista sunt egena elementa...elementum sacramentale excludat", *Contra Gallum*, 166, 173, 190; *Apologia*, 145, *G 182va*; *Sermo- Dessau*, f. 26v; *Replica*, f. 9v.

conthabescit] eviscerans se in sui ipsius labore; livida enim thabes efficitur in interioribus omnis homo qui hoc cibo diu privatur. Hoc optime in Psalmo significatum est (*Ps 106, 36 et 37*): ‘Collocavit illic, hoc est in terra fructifera, esurientes et sicientes et constituerunt civitatem habitationis et seminaverunt agros et plantaverunt vineas et fecerunt fructum nativitatis’. Esurientes enim sunt cibum corporis Christi desiderantes, et sicientes sunt qui desiderant sagwinem Christi. Hi constituerunt se per Dei gratiam in [*Alb hoc*] loco ubi est habitatio Civitatis [*Alb Dei*], hoc est in Ecclesia, et ibi semine iusticie seminaverunt agros ab agendo dictos in quibus crescit frumentum panis corporis Christi et plantaverunt vineas in quibus crescit potus sagwinis Christi et [*Cl 183r*] in hiis fecerunt [*G 217vb*] fructum dulcissimum gracie sacramenti quo cibamur, qui dicitur fructus nativitatis quia ex eisdem et corporaliter et spiritualiter nascimur et nutrimur: [*J 196r*] gracia enim Christi nascimur et gracia Christi in sacramento nutrimur. (3, 2, 1, 238b-239a) Et quia ipse cui incorporandi sumus purissimus est, ideo congruit ut nonnisi de purissimo grano conficiatur cibus corporis eius. Hoc est triticum quod omnes antiqui inedia famis consumpti petebant dicentes, Tren.iii (*Lm 2,12*) ‘Matribus suis dixerunt: Ubi est triticum et vinum? cum exalarent animas suas in sinu matrum suarum’; inedia enim longa consumpti populi matribus suis, hoc est prelati dixerunt: Ubi est triticum corporis Christi et vinum sagwinis eius? quod solum sacramentum est pignus salutis eterne? Et hoc dixerunt eo tempore cum ex inedia destituti exalarent animas suas viatico carentes in synu, hoc est in gremio prelatorum hoc sacramentum non exhibent quia nonnisi figuram habebant et non veritatem. (3, 2, 1, 238b) Nunc autem tota domus Iacob, hoc est Ecclesia, fundata est super hoc sacramento [*Alb sacramentum*] frumenti et vini. (3,1,2, 243b) Hoc (*Ps 103,15*) ‘vinum letificat cor hominis’ [*G 218ra*] quia leticiam eternam de eternis iam sacramentaliter degustatis infundit. Hoc est vinum de quo Prov IX (*Pro 9,5*) ‘Bibite vinum quod miscui vobis’, Prov. XXX (*Pro 31,6-7*) ‘Date syceram merentibus et vinum hiis qui amaro sunt animo [*Alb corde*]. Bibant et obliviscantur egestatis sue et doloris sui non recordentur amplius’. (3,1,2, 243a) Judicum IX (*Jd 9,13*), dicit hec vitis nostra [*Alb nostra vitis*] ‘Non [*Vulg Alb Numquid*] possum deserere vinum meum quod letificat Deum et homines’. Et [*Alb sicut autem diximus*], quamvis aqua [*Alb pro nobis*] in sacramento assumatur [*Alb accipiatur*], tamen [*Alb sapor aque*] in sacramento non sentitur quia populus iunctus sagwini Domini, non sagwinem convertit ad insipidatam, sed pocius gaudiorum spiritualium accipit saporem, sicut Ioan. II (*Io 2, 8*) aqua a Christo conversa in vinum nihil retinuit de aque insipidate [*Alb insipidate aque*] sed tota conversa est in vini sapore, ubi ibidem dicitur (*Io 2, 10*) ‘Servasti vinum bonum [*Alb bonum vinum*] usque adhuc’. Sic etiam vitis super se conplutam per radices bibit aquam et ex illa generat vinum quod propinat [*Alb in se...radicem...propinet*] eis a quibus colitur [...]. Vinum autem assumitur [*Alb in significando*] tum propter hoc quod Christus se viti comparavit (*cf. Io 15, 1 et 5*), etiam [*Alb comparavit, tum propter hoc quod dictum est*] quia vinum in iucunditatem omnium convertit et cor dissolvit [*G 218rb*] in gaudio et bona spe futurorum bonorum (3, 1, 2, 240b) Naturale enim est quod omnis sagwis dulcis est saporis quia cum sagwis sit ultimum nutrimentum eorum qui [*Alb que*] sagwinem habent et nihil nutrit [*Alb nutriat*] nisi dulce, oportet quod omnis sagwis qui est incorruptus est [*Alb incorruptus est*] dulcedinis habeat saporem. Quante ergo putas dulcedinis est sagwis sacramenti huius qui de tam dulci fonte manavit et a tam dulci fonte hauriente in tam dulce vas est transfusus? Fons enim huius sagwinis [*Cl 183v*] est sagwis in visceribus gloriose Virginis contentus; hauriens hunc fontem Spiritus Sanctus est; vas in quod transfunditur, corpus dominicum est ex quo etiam manat in

sacramentum et ex sacramento in corda fidelium : que omnia nichil habent |J 196v/ amaritudinis admixtum. (3,2,4, 294a) Si ergo [Alb Si enim] in aliis oblacionibus debet esse electum quod offertur, [Alb tunc] multo magis quidquid ad sagwinem Christi offertur debet esse electum. Dicitur autem Malach. 1° (*Mala. 1, 14*) : ‘Maledictus dolosus qui habet in grege suo masculum’, hoc est perfectum, ‘et offert Domino debile [Alb et votum faciens immolat debile Domino]’. Ergo multo magis maledictus est qui ad mensam suam facit offerri vinum electum et debile valde assumit [Alb sumit] in sagwinis Domini sacrificium ; [...] pro certo peccat qui magnum ad corporis |G 218va| sui et parvum vel nullum ad dominici sagwinis poculum adhibet studium. | (6, 2, 1, 367a) Et si dicitur [Alb Sunt autem quidam ...dicentes] [nota 9 Sermo Dessau] : nec [Alb autem] triticum nec vinum comuniter invenitur quia in terris aquilonaribus, glaciali frigiditate constrictis , nec triticum nascitur neque vinum, et sic , cum in terris illis sit diffusa [Alb diffusa sit] Ecclesia, videtur quod illa pars Ecclesie frequenter tanto privetur sacramento quod valde inconveniens esse videtur ex quo in eo consistit necessarium remedium contra peccatum, [...] dicendum quod triticum et vinum aut ubique sunt aut de facili et [Alb aut] de propinquo ad usum sacramenti adducuntur. Si autem alicubi non inveniuntur [Alb invenirentur] nec aliquando et [Contra Gallum 166] non¹⁶ contemptus religionis sed articulus necessitatis hoc efficeret, dicimus cum Augustino quod ideo Deus sacramentis suis gratiam non alligavit quod [Alb quin] gratiam suam sacramentalem etiam [Alb et] sine sacramentis in habentibus fidem et devocionem ad sacramentum operetur et hec vocatur spiritualis perceptio sacramenti ; et in hoc [Alb huiusmodi] casu dicit Augustinus ‘Ut quid paras dentem et ventrem ? crede et manducasti’; sicut et [Alb et om.] ille in quo baptismus non ex contemptu religionis sed per articulum necessitatis excluditur, non amittit fructum baptismi sed baptisatus baptismo flaminis in Spiritu Sancto reputatur ; |G 218vb| (6,4,2, 428ab) quid [nota 14 Sermo Dessau] autem [Alb ad hoc autem quod quaeritur] de terris in quibus nullomodo vinum possit haberi, [Alb dicendum] videtur quod de hoc consultacio ad Curiam haberi debeat quid sit agendum, et tamen propter intolerabile damnum animarum quod incurritur ex sacramenti defectu, videtur mihi esse cum talibus dispensandum, ut corpus Christi sine calice haberent et conficerent sacramentum, tamen perditur vita quando non requiruntur, ut supra¹⁷ [Alb om tamen perditur vita quando non requiruntur, ut supra]. Item (3,2,4, 294a) [Alb Et merito] maledictus est qui vinum electum in vasis mundis et preciosis bibit in mensa propria...et sic fetidum in calice offert in [Alb Domini] sacrificium. [...] Omnis autem homo potest advertere quam purus, quam saporosus, quam electus esse debeat qui sagwini Christi qui per omnia corporis sui membra fluere debet [Alb corporis eius mistici fluere debet membra] est incorporandus. [...] (3,2,4, 294b) Hic est |Cl 184r| quod [Alb Hinc est etiam quod] Isa. LVII (*recte Alb: Is 24, 6*) convivium suum dicit esse ‘vindemie defecate’ ut in vino quod ad sacrificium offerimus , et in nobis quibus ille sagwis purissimus liquor infunditur nichil sit de fece peccatorum. (3, 1, 4, 246b) Unde Hester I^o (*Est 1,7*): ‘Bibebant autem qui invitati fuerrant aureis poculis et aliis atque aliis vasis cibi inferebantur. |G 219ra| Vinum quoque ut magnificencia regia dignum erat, abundans et precipuum ponebatur’. Invitati¹⁸ enim [Alb autem] ad hoc sacramentum sunt omnes fideles |J 197r/ Christo in sacramento cum

¹⁶ “non contemptus religionis...in Spiritu sancto operatur”, cf. *Apologia*, 144, 182rab; *Contra Gallum*, 174 (Tunc dicimus cum Augustno. Crede et manducasti).

¹⁷ ‘ut supra’ : vide supra, G 217rb, Albertus Magnus, 6, 2, 1, 366a.

¹⁸ Invitati...infertur <et vinum> eternorum gaudiorum”, Jacobellus, *Salvator Noster*, 128.

Apostolis et Discipulis communicantes qui omnes aurea bibunt pocula, quia omnis eorum refectio in splendore deitatis administratur et cibi refectio eorum aliis et aliis vasis gratie inferuntur, quia in corpore cibus, in sagwine potus, in anima pinguis redemptio [*Alb.* pignus redemptio], in spiritu vita, in deitate omnis gratie gustus infertur, et vinum eternorum gaudiorum abundans in hydria perfecte persone divine que est Filius, et precipuum quia in ipso fonte omnium gaudiorum haustum nobis in hoc sacramento ponit [*Alb.* proponitur]. Hoc est quod de maiestate Dei dicitur Luca XIII (Lc 14,16) [*Cl M'* XXIII *emend in margine* Luc. XIII] 'Homo quidam fecit cenam magnam et vocavit multos'. Hoc enim est Dei magnifica maiestas que dicitur quadam singulari dignitate homo humanitate sive benignitate, fecisse dicitur preparacione [*Alb.* om preparacione], magnam quidem magnifica preparacione, cenam autem quia [*Alb.* quae] ultima est, et post eam alia refectio in sacramento fidelibus non parabitur, sicut ista post [*G 219rb*] prandium agni tipici veteris parata fuit. Hec cena significata fuit [*Alb.* signata est] II Esdre [*Alb.* III Esdrae , III, 1 et 2 ; 3 Esdrae 3, 1-2] ubi sic dicitur : 'Rex Darius fecit cenam magnam omnibus vernaculis et omnibus Magistratibus Medis et Parsis [*Alb.* Mediae et Persidis], et omnibus purpuratis et pretoribus suis [*Alb.* om suis] et consulibus et prefectis'. Darius enim interpretatur 'augmentatus' et significat Christum qui omnibus fidelibus suis continuum accepit [*Alb.* accipit] augmentum. (3, 1, 4, 247a) Hic rex fidelium sue magnificentie demonstrans decorem in hoc quod tam lautam et magnam in sacramento fecit cenam omnibus vernaculis suis qui sunt [*Alb.* servi] in domo sua nati que domus est Ecclesia [...]. Quibus omnibus hec cena magna est parata [*Alb.* preparata]. [...] (3, 1, 4, 247b) Hic enim rex cenat cum fidelibus et se tribuit in cenam Angelis reverentiam exhibentibus, et sacerdotibus ministrantibus istius convivii fercula. (1,2, 195b-196a) Ieremie XXXI (*Jr 31,14*) 'Inebriabo animas sacerdotum vigwedine [*Alb.* pinguedine]] et populus meus habundabit bonis' [*Alb.* et *Vulg. Clem.* bonis meis adimplebitur]. Sacerdotibus enim paratur in ministerium et populis in communionem divine bonitatis. Hos est de quo Replebitur in bonis [*Alb.* nobis] desiderium tuum [*Alb.* suum] quia in bonis communionis Christi deitatis , spiritus, animen , sagwinis et corporis omne sanctorum quietatur desiderium [*G 219va*]. Hoc [*Cl 184v*] [note 35 e 37 Sermo Dessau] est de quo dicitur (*Ps 24,13*) : 'Anima eius in bonis demorabitur', quia quod hic [*Alb.* in] specie sacramentali modo percipitur, in gloria rerum veritate beata semper et felici instillacione sumetur. (3, 2, 5, 302) Hoc fit [*Alb.* facit] per sagwinem Christi cuius sumpcio confirmat membrum cum membro in Christi in Christi in Christi [*Alb.* membro in Christi] mistico corpore. Hic sagwit (!) ungit ad sanitatem salutis , hic nos signat contra Angelum percussorem, per illud datur nobis pignus spiritus quia sedes anime Christi est in sagwine et illi per unionem coniunctus est spiritus divinus qui est deitas eterna faciens hoc pignus valere in copiosam redemptioem. (1,3,1, 203a) Canticorum III (*Cant 5,1*) 'Comedite amici, bibite et inebriamini, karissimi'. Cum enim carorum sit in se invicem habitare per desiderium, non diceret : Comedite, amici et bibite , nisi per suum corpus et suum sagwinem et animam et deitatem in eos penetrare quereret. Nec diceret 'inebriamini karissimi' nisi vellet quod obliti suiipsius in ipsum [*J 197v*] Deum viceversa, eiam ipsi quererent penetrare per incorporacionem , (1, 2, 1,195) in hoc ita se totum ad nos infundit et expandit quod nichil sibi a nobis continuit deitatem [*G 219vb*], spiritum animam, corpus et sagwinem nobis exhibens ad fruendum. (3,2,5, 298ab-299a) **Quia**¹⁹

¹⁹ "Quia ex omnibus Ewangelistis...laccione nutrimenti", *Sermo-Dessau*, f. 28v (ubi interest Nicolai laudatio Pseudo-Bernardi *Sermonis ad Petrum* 'Quod Dominus discipulis suis

ex [*Cl om. ex*] omnibus ewangelistis [*Alb ex omnibus istis*] accipitur quod Christus²⁰ sub una specie panis corpus suum tradidit et sub altera specie vini tradidit sagwinem et sic servandum instituit et **cum Christi accio nostra sit instructio** pro certo hec duo nobis servanda esse precepit: et ideo sub una specie corpus et sub altera tradimus sagwinem. Huius autem facti Christi et Ecclesie hec est causa quia quamvis effectus et operationes accidentales multa [*Alb multi*] valde sint in sacramentis, tamen unus effectus est substancialis [*Cl spiritualis*] in omnibus sacramentis per quem sacramenta ab invicem distinguntur. In sacramento ergo cibi spiritualis debet attendi aliqua operaccio substancialis per quam ab aliis dividitur sacramentis, et [*Alb om. et*] cum in baptismo detur esse substancialis spirituale per generacionem spiritualem, sicut dicit Dionysius, et in sacramento confirmacionis detur incrementum per confirmacionem et confortacionem virtutis ita consequenter ad idem esse conservandum et restaurandum et augendum datur in eucharistia edulium spirituale; edulium autem spirituale | *G 220ra*| non habet fieri nisi sub elemento visibili sicut et cetera sacramenta quia sacramentum Ecclesie nichil in gracia causat (*ms. cause*) quod ex similitudine non significat; significare autem non habet nisi ex elemento visibili et corporali. Cum²¹ ergo elementum [*Alb alimentum*] ad nature perfeccionem non possit perfecte significari nisi in edulio [*Alb elemento*] cibi et potus oportet quod elementum cibi et potus sit in sacramento. Nutrimentum enim spirituale non perficitur sine potus significacione sicut et nutrimentum corporale [*Alb quod sumitur*] non perficitur sine potu. Et sicut post nutrimentum corporale sumitur potus ad perfeccionem nutrimenti [*Alb corporalis*], ita in nutrimento spirituali datus est [*Alb post nutrimentum spirituale sumitur*] potus spiritualis [*Alb potus*] ad perfeccionem nutrimenti spiritualis qui a nutrimento habet divisam operacionem in satisfaccione sitis et lacione nutrimenti. [...]. Adhuc autem divisam operacionem habet [*Alb habet operacionem*] sagwis a corpore: corpus enim dedit Christus in communionem sui et membrorum; sagwinem autem dedit in redempcionem [*Alb sicut patet in dictis iam ante auctoritatibus*]. Iste autem sunt divise operaciones: nulla enim existente redempcione facta vel faciendaa, adhuc vel esset vel esse posset [*Alb adhuc esset vel esse potest*] communio. Iterum posito quod sit communio capitis et membrorum non opporretet | *G 220rb*| quod hoc modo sicut modo [*Alb est*] esset redempcio. Divise ergo essentialiter ab invicem sunt gracia communionis et redempcionis. Cum ergo Deus [*Alb Dominus*] sic ordinaverit et multiplicaverit sacramenta, quod omnes gracias sacramentales habeamus in sacramentis, et **alia gracia sit redempcionis per sagwinem, quam communionis per corporis sumpcionis, non sufficit [*Alb recte sufficit*] in sacramento habere elementum significans communionem nisi eciam haberetur elementum significans redempcionem, et sic Christus hac racione instituit utrumque. Quod ergo dicit quod alterum videtur esse superfluum cum sagwis habeatur in corpore et corpus in sagwine. Dicendum quod hoc non est verum: verum quidem est quod sagwis habetur in corpore sed non ex virtute | *J 198r*| sacramentali, sed potius sagwis habetur in corpore ex unione corporali quam humores uniuntur cum corpore cuius sunt humores. Anima autem habetur per unionem potencie ad actum, deitas autem habetur cum istis per**

...explicit, idem fieri precepit », de quo infra in *Collectis*.

²⁰ “Christus sub una specie...tradimus sanguinem”, Jacobellus, *Magna cena*, ed. H. Krmíčková, *Studie a Texty*, 135; *Premissa positione*, Hardt III, 484; *Pius Iesus*, 84 (“Quia ex omnibus ewangelistis...observandum instituit »); *Quia heu in templis*, f. 19v.

²¹ “Cum ergo alimentum...lacione nutrimenti”, *Apologia*, 100, G 169v;

unionem gratie. Tamen nihil horum nisi corpus habetur ex virtute sacramenti. Oportet autem propter effectum sacramentalem ut sagwis ibi habeatur ex virtute ad nutriendum [Alb nutrimentum] pertinente | (3,2,5, 299a) Et ideo oportuit ut ibi esset | *G 220va*| confectio ex elemento potus sicut fuit ex elemento cibi quia aliter sacramentum in virtute et ratione sacramentali esset imperfectum quia non [*Alb* et non] significaret perfectum alimentum quia nullum alimentum hominis perficitur sine potu. (6, 2, 3, 399b). Ecclesia enim in sacramento non intendit habere Christum quia multis aliis modis habetur per gratiam inhabitantem et bona merita, sed intendit habere Christum ut cibum et perfectum sacramentum: ut perfectum autem nutrimentum non habetur in solo sacramento panis nisi sed in sacramento panis et vini, unde licet corpore iam consecrato in eo non desit sagwis, et hoc sit de complemento naturali corporis, tamen non habetur hoc ex virtute sacramenti nisi post consecrationem calicis; panis enim non nisi in corpus transsubstantiatur et non in sagwine; sed sagwis est in corpore propter corporis viventis perfectionem naturalem [*Cl 185v*] et anima ut causa vite naturalis in corpore et deitas est propter gratie unionis connexionem, tamen in omnibus hiis non habetur ex vi sacramenti nisi corpus, ideo non superfluit vinum [*Alb* et ideo de necessitate sacramenti et non superflue ponitur materia quae est vinum] (3, 2, 5, 299b) Tunc videtur adhuc [*Alb om* adhuc] quod duo elementa corporalia ex quibus due sumuntur significaciones ad duos effectus spirituales efficiant non unum (*G 220vb*) sed duo sacramenta et sic sunt duo et non unum [*Alb* duo et non unum sunt] sacramenta altaris. Et hoc etiam videtur dicere Beatus Gregorius in quadam Collecta ubi sic dicit: ‘Perficiant in nobis, quesumus Domine, tua sacramenta quod continent ut quod nunc secie gerimus rerum veritate capiamus. Ad hoc autem dicimus quod pro certo illa obiectio procederet si et elementa visibilia in sacramento, et significaciones que ab ipsis sumuntur et effectus spirituales quos significant ad unum et idem non referrentur. Notum autem [*Alb* Jam autem habitum est in antecedentibus] quod naturalis cibus hominis non perficitur calido sicco nisi referatur ad frigidum humidum, quia sine illo nec subtiliatur nec per vias ad membra fluit ut nutriatur nec continuatur nisi humido, nec membris adheret nisi per humidum. Similiter autem et pous naturalis non refertur per se, sed ad cibum a quo accipit terminabilitatem, cum per se humidum sit interminabile. Et ideo utrumque simul in sacramento unum significant perfectum et completum spirituale nutrimentum, sicut et Christus dicit Ioh. VI (Io 6,56) ‘Caro mea vere est cibus et sagwis meus vere est potus’. (6, 2, 3, 399a) Et sic nec [*Alb* Dicendum quod non] sequitur quod due institutiones faciunt duo sacramenta, nisi [*G 221ra*] due institutiones essent de duabus materiis diversis, et duabus formis divisis et duabus materiis in sacramentis substantialiter effectis divisis que hic non sunt, quia due materie panis et vini indicant unum perfectum nutrimentum, quod in perfectione nutriendi altera illarum materiarum indicare non sufficit. Forma etiam ad formam refertur ad perfectionem unius sacramenti. Una etiam est gratia in utroque effectu [*J 198v*] et ideo duo esse non possunt. (3, 2, 5, 299b-300a) Et quod dicit beatus Gregorius ‘Perficiant in nobis tua sacramenta, etc.’, attendendum est quod non dicit duo sacramenta ut pluralem numerum significet per dictionem numeralem, sed dicit sacramenta pluralitatem quandam consignificando, et in hoc notat quod est unum sacramentum simpliciter habens quandam in elementis pluralitatem que tamen pluritas ad idem significandum est relata. (1, 2, 6, 199a) Unde dicit [*Alb om* dicit] Psalmus (*Ps 24,8*) ‘Dulcis et rectus Dominus [...]’, etc. [*Alb om* etc.]; dulcis enim fuit hic [*Alb* hoc] pro nobis cogitans [*Alb* excogitans]. Rectus autem preparationem ad hoc suscipiendum a nobis exostulans, quia qui manducat et bibit idigne, iudicium sibi manducat et bibit. Et hec lex

dulcedinis et rectitudinis nobis in via pro viatico data est ne in delictis remaneamus: (*G 221 rb*) et ideo bene [*Alb ideo lege hac*] iustificata et mellea dulcedine affecta dicit Sponsa, Canticorum V (*Cn 5,1*) ‘Come|*Cl 186r*/di favum cum melle meo, bibi vinum meum cum lacte meo’, quia et dulcedine divina delectata fuit et dulcedinem in humanitate in sacramento invenit, et vino preciosissimo sagwinis fuit inebriata. (1, 5, 1, 209b-210a) Confert etiam [*Alb Super hanc communionis plenitudinem in omni gratia confert*] gratiam expiationis ob omnibus peccatorum piaculis; non enim unquam expiatur quod sagwis Christi non expiaverit et emendaverit. [...] Unde Apoc. VI (*Ap 7, 14*) dicitur de omnibus expiatis ‘Laverunt stolas suas et dealbaverunt eas in sagwine Agni’, quia quidquid in conversacione operis vel observancia cordis vel affectibus et sensibus anime vel cogitacionibus spiritus invenitur, non expiatur nisi aspersione sagwinis Christi [*Alb sanguinis Christi aspersione*] dicente Apostolo [*Alb ad*] Heb. IX (*Eb 9,22*) ‘Sine sagwinis effusione non fit mundacio’. Hoc est etiam [*Alb etiam est*] quod [*Alb significatur*] Exo. XIX (*Ex 24, 6-8*) [*Alb quod signatur ad* Hebr. IX, 20] ubi omnia precipiuntur mandari in sagwine dicente Aaron: ‘Hic sagwis Testamenti quod mandavit ad vos Deus’. Testamenti enim sagwis, sagwis est expiaciobnis in quo omnia mundantur. dicente Apostolo [*Alb ad*] Heb. VIII (*Eb 9,14*) ‘Sagwis Christi emundavit [*Alb Vulg emundabit*] conscienciam nostram ab operibus mortuis, ad serviendum |*G 221va*| Deo viventi.’ (3,2,2, 289ab) Bonam²² autem spem nobis tribuit cuncta inpetrandi et cuncta vincendi.[...] Hoc est quod dicitur Primi Machab.[*Cl Mal*] VI (*1 Mc 6,34*): ‘Ostenderunt hehephantibus sagwinem uve et mori ut acuerent eos ad [*Vulg.Clem. elephantis...ad acuendo eos in*] prelium’. Ex natura enim habet hoc animal quod audax et bone spei efficitur quando aliquid simile videtur sagwini quia elephas propter castitatem et fortitudinem virium sanctum significat qui acuitur sagwine Christi in prelium, qui de uva Christi et moro qui Christum significat propter similitudinem peccati quam ex nobis accepit exprimitur. Ille enim sagwis valde nos facit audaces (1,2,6, 200b) quia animam in mortem pro nobis positam in sacramento, pignus redemptionis, et sagwinem in sacrificium expiacionis, et corpus in communicacionis vinculum, et deitatem in saporis optimi dulcoramentum; multum enim nos sibi strinxit in amplexum caritatis quando taliter nos sibi sociavit. (1,2, 200a) Dicit enim Iohannes VI (*Io 6, 57*) ‘Qui manducat carnem meam [*Vulg meam carnem*] et bibit sagwinem meum [*G meum sagwinem*], in me manet et ego in eo’, In me, inquit, manet, extra se transpositus, et ego in ipso maneo transpositus et extra meipsum. (1,3, 2, 203ab) Hoc significatum est |*J 199r*| Dan. 1 (*Dn 1, 3 et 4*) ubi summus rex [...] precepit [...] ut introducerent de filiis Israel ‘pueros in quibus nulla esset macula, etc.’ [...] ‘et constituit eis rex annonam per singulos dies [*Alb de cibis suis*] et |*G 221vb*| de vino unde bibebat [*Alb ipse*]’ [...] Sic rex constituit annonam Eukaristie per singulos dies accipiendam et de vino regalis sagwinis sui. Unde ipse rex per omnia membra sua bibit et infunditur, et eadem sagina corporis unde rex viveret, et eadem vindemia sagwinis qua membra eius infunduntur nutriantur |*Cl 186v*| et rigantur [*Alb regerentur*] ad beatitudinem. (3, 4, 2, 324a) Job XXXIX (*Jb 39,30*) ‘Pulli eius lambunt [*J lambuntur, Alb Vulg lambent*] sagwinem [...]’; pulli enim aquile (*Alb aquilarum*) sunt fideles, parvuli in humilitate et [*Alb om. et*] simplices quia illiterati. Et hii modo fide lambunt Christi sagwinem, certam spem habentes quod per sacramenti sumpcionem ad eternorum donorum perveniunt [*Alb perveniunt*] felicitatem. (2, 1,-, 217b) Magna enim dona in hoc convivio, cunctis corpus in cibum, sagwinem in potum, animam in precium, deitatem in condimentum

²² “Bonam spem...valde nos facit audaces”, *Apologia* 100-101, G 169vb.

exhibendo. (3, 2, 1, 281b) Unde²³ Leviticus xi (*Lv* 11,4) dicitur quod animal quod non ruminat inmundum erit. Hinc est quod de duobus²⁴ que sunt in hoc sacramento, materia cibi et potus, dicitur Osee VII (*Os.*76,14) ‘Super triticum et vinum ruminabunt’. **Hec enim duo ab omnium fidelium ore ruminanda frequentata memoria sunt in hoc sacramento**, quia hoc est maximum fidelium bonum, Zacharias IX (*Zc* 9,17) ‘Quid enim bonum eius est, et quid pulcrum eius |G 222ra| nisi frumentum electorum et vinum germinans virgines?’ hoc est, virgineas mentes. (3, 2,4, 295b) **Ad usum eciam istius gracie refertur quod vinum in sacramento ponitur [Alb ponatur] seorsum et panis seorsum absque panis intinccione in vinum. Dominus enim Iohannes XIII (*Io* 13,26) notavit panis intinccione proditorem [ms. notavit panis intinccione] dicens ‘Ille est cui ego intinctum panem porrexero’. Et ibi dicit Glosa quod inticcio significat ficcionem [Alb inticcio significat infeccionem] [...] Per que [Alb omnia] demonstratur quod intinccione panis nichil boni demonstratur.** Cum ergo *omnis Christi accio nostra sit instructio* instruimur ex hoc quod nulli datur panis intinctus nec (*Alb* neque) in vino neque in sagwine sed corpus totum datur sic in specie panis et sagwis purus datur in specie vini. (3,2,5, 296b) Quod autem dicitur de facto Ecclesie in Parasceve dicendum quod Ecclesie consuetudo non est illo die corpus Domini vel sagwinem conficere, sed potius reservatum corpus in pixide confectum in die Cene, Ecclesia in Parasceve in calicem in quo est vinum immittit, et sic sacerdos sumit de calice, se nulli porrigit sumendum [*Alb* sumendum porrigit]. Et in [*Alb om* in] hoc significatur quod Corpus Christi illo die intinctum est [*Alb* Corpus Domini tinctum est illo die in] sagwine ipsius, et sic oblatum pro nobis. [...] Ideo *Ecclesia* illo die non conficit nec porrigit corpus vel |G 222rb| sagwinem ad sumpcionem alicui [*Alb* ideo nec conficit nec porrigit illo die corpus...alicuius]. [...] (3, 2, 5, 297b) Sic ergo corpus dominicum in forma panis per se et sagwis dominicus in specie vini per se in [*Alb om.* in] usu ipsius gracie sunt sumenda; esset enim periculum distillationis in terram [*Alb* et propter vitandam occasionem distillationis ad terram] si corpus dominicum intinctum in sagwinem fidelibus porrigeretur. Similiter autem si intingeretur in vinum non consecratum, cum illud vinum cum reverencia dignum efficeretur ex panis intinccione [*Alb* consecratum, tamen id vinum omni reverencia dignum efficeretur ex ipsa intinccione] et non esset cautum illud [*Alb* id] porrigere, quia vix vel nunquam |J 199v| caveri posset quin aliquid a minibus porrigentis distillaret [*Alb* stillaret] et manibus adhereret. (3, 2, 5, 296b-297a) Tamen [*Alb* Respondendum est quod] nullus est qui recipit [*Alb* accipit] corpus quin ipsum spiritualiter debeat accipere sed intinctus non [*Alb* ei non] porrigitur sed unusquisque in se|Cl 187r| moriam dominici sagwinis debet accipere, et sic per se ipsum cum Domino intingit, quando passionibus Domini communicat sed porrectus intinctus nulli datur propter causam que dicta est. (3, 2, 5, 296b) Ad id autem [*Alb* Ad illud] quod dicitur quod Apostoli cum Christo intinxerunt (3, 2, 5, 297ab) sciendum quod sicut dicit glo. Io. XIII (*Io* 13,26) quando Dominus Iude proditori [*G J Alb om.* proditori] panem intinctum porrexit [*Alb* porrexerit] et [*recte Alb* non] tunc corpus suum Iude dedit sed ante Iude cum aliis distribuerat communiter; eciam cum [*Alb* Similiter eciam] Apostoli cum Domino in paropside, [*ms:* paropside] intingebant, non tunc corpus dominicum de cathino accipiebant |G 222va| quod ante de manibus Domini acceperunt [*Alb* suis acceperant] sed potius azima que tunc intincta ab

²³ “Unde Leviticus...virgineas castas et fide integra mentes”, *Premissa positione*, Hardt III 486.

²⁴ « de duobus...bonum », *Salvator noster*, 128-130, partim, *De communione paevalorum*, 152-154.

omnibus accipiebatur [Alb accipiebantur], accipiebant ut ritum Phase servarent in memoriam illius conspersionisquam tulit populus [Alb populus tulit] secum cum exiret de Egipto quod potius significabat nove gracie conspersionem quam preparandi sumus ad communionem corporis dominici quam significaret sagwinem [Alb quam significat sagwis] Exo. XII (*Ex 12, 34*): Tulit ergo populum consparsam farinam antequam fermentaretur'. Prima Corinthiorum VI (1 *Cor 5,8*): 'Epulemur non in fermento veteri neque in fermento malicie et nequicie sed in azimis sinceritatis et veritatis'. (3, 2, 4, 295b-296) Et si dicitur: tamen Ruth [Alb Etenim Ruth] II (*Rt 2,14*), dicitur a [ms. de] Booz ad Ruth que significat Ecclesiam: 'Intinge buccellam tuam [Cl om. tuam] cum puellis meis [Vulg Clem om. cum puellis meis] in aceto', et sic videtur quod buccella panis in aceto vini acetosi sit intingenda ab Ecclesia [Cl om. ab Ecclesia] [...] dicendum quod in veritate Booz qui 'firmitas' interpretatur ibi Christum significat qui Ecclesiam facto suo mistice confirmat et Ruth significat Ecclesiam; sed acetum non est signum sagwinis Domini [...] sed acetum ibi significat acerbitem passionis Christi inter [Alb in cuius] acerbitem memoriam debet sumi a fidelibus corpus Christi, Mt XXVI (*recte Alb Lc 22,19*) 'Hoc facite in meam [G 222vb] commemoracionem, 1 Cor XII (1 *Cor 11,26*): Quocienscumque sumitis [Alb manducabitis] panem hunc et calicem Domini [Alb om Domini] bibetis, mortem Domini annunciabitis donec veniat'. Significat etiam acetum acetosam aversionem sinagoge que viunea Domini fuit e sitim suam aceto pro vino potavit. Et ideo dicitur Mt XXVII (*Mt 27, 34*): quod 'dum [Alb cum] gustasset noluit bibere', hoc est acetosus noluit sibi incorporare. Fideles autem sumentes sagwinem Christi ad hoc sumunt ut Christo incorporentur; (3, 2, 5, 303b-304a) sagwis enim ex roseo et purpureo suo colore quem habet [Alb operatio sanguinis quam ex...suo habet colore est quod] tingit omne id super quod funditur et omne tinctum ab ipso rubricatur et securatur ab Angelo percussore. Et ideo sanctum vocatur ab antiquis legibus sagwine tinctum quia tinctura sagwinis conformatur. Et ideo Filli Israel utrumque postem et et superliminaria domarum suorum sagwine agni tinxerunt ut Angekus perdcussor non posset ingredi , Exodi 12 (*Ex 12,13*) 'Erit [Alb autem] sagwis vobis [Cl 187v] in signum in edibus in quibus eritis [ms exitis, J em interl eritis], et videbo sagwinem et transibo vos, nec erit in vobis plaga disperdens.' Edes enim in quibus habitamus [J 200r] sunt virtutum et operacionum [J operationes em interl operacionum] conversaciones [Alb operum conservaciones] , [G 223ra] hostia autem sunt sensuum apprehensiones et sensibillum ad nos ingressus; uterque postis est ratio deliberativa, in parte una, et libera ad sciendum [Alb consentiendum], vel dissociendum voluntas in parte altera [Alb alia]. Et superliminare est porcio rationis superior que contemplandis superioribus inherere deberet ad regendam totam domum et custodiendum in quibus si sagwis [Alb agni] tinctus fuerirt per communionem saancti calicis et consideracionem Christi passioibnis, percussor et enquam Angelus appropinquare non audebit. Et plaga disperdens non erit in omnibus edibus nostris. (3,3,1, 313b-314a) [Alb: Et quod queritur qualiter sive] Et si dicitur qualiter tamen sive secundum quem modum totus Christus sub formis sacramentibus contineatur, dico cum Innocencio Papa III quod Christus secundum tria que sunt in ipso tribus modis refertur ad ea in quibus est. Est enim deitas in ipso [Alb in Christo] secundum quam ipse est verus Deus et sic est ubique in omni loco non localiter in loco localiter [Alb om in loco localiter], sed est in omni loco essencialiter, presencialiter, potencialiter. Essentialiter quidem est sicut omnis essencie que locus est et omnis essencie que in loco est, principium et fons continue manans a quo si continue non [G 223rb] manaret ex tunc [ms.: manarent essencie] omnia in nichilum reciderent, sicut de nihilo facta sunt.

Presencialiter autem quia noticiae suae cincta sunt presencia. Potencialiter autem quia potencia sua contenta et mota et movencia sunt, sicut dicit Gregorius, quod est intra omnia [*Alb* intra omnia est non] inclusus sed includens, et extra omnia non exclusus, sed nulli per esse et essenciam [*Alb* et essendi modum] inmixtus; et super omnia non extra latus sed per eminentiam excedens omnia; et infra omnia est non [*Alb* non est] depressus, sed continencia omnia penetrans in infinitum. Habet etiam Christus humanam in se naturam per quam verus est homo secundum animam et corpus, et sic est in loco localiter circumscriptus cui principium, medium et finis in loco assignantur. Et sic aliquando fuit in terris [*Alb* in terra] et ante resurrectionem et post resurrectionem et nunc est in celo taliter secundam figuram humani corporis in loco circumscriptus ita quod omnia membra eius habent ordinem positionis in loco tali, et quod unum suorum membrorum non est in loco eodem cum alio sed potius sicut membra sua ordinem positionis habent in toto, ita ordinem habent in loco totius corporis. Assumpsit Christus propter nos etiam [*G 223va*] formam cibi et potus [*Alb* cibi et panis] [...] Et sic [*Alb* Christus] in veritate presencie suae deitatis et in veritate presencie suae humanitatis totus est in sacramentalibus formis ut vere cibus et vere potus. Et est in formis illis sicut in signo [*Alb* tantum] significante eum ut cibum et continentem [*Alb* continente], non sicut in signo significante eum [*Alb* eum signo tantum] [...] sed potius sicut in signo quod utrumque significat [*Alb om* significat] facit], quod scilicet significat eum et continet”. (3, 3, 1, 313ab) Et si dicitur [*Alb* obicitur quod] Christus secundum veritatem et quantitatem suae stature non potest [*Cl 188r*] esse in loco breviori vel striciori quam ipse est: et cum forma panis sit [*Cl* sic] valde parva et ipse *est* in XXX annorum proceritate videtur quod in tam parvo loco contineri non potest, (3,3,1 316ab) [*J 200v*] dicendum [*Alb* Dicimus] quod hoc est de exigencia sacramenti quia aliter perfectum non esset [*Alb* sicut ante dictum est]. Isti in sacramento attribuuntur manencia corporis divini et cibi, et ideo quecumque faciunt ad hoc debent sibi attribui et non alia. Corporis autem divini est esse in pluribus et [*Alb om* est esse in pluribus] esse in pluribus locis simul quia esse [*Alb* quia est] in celo et in terra et in quolibet altari, et hoc non convenit corpori simpliciter accepto nisi divino. Corpus etiam divini est intrare clausis signaculis et [*Alb om* et] [*G 223vb*] exire sine fractura et compressione sui, et sine fractura corporis per quod transit et sine compressione. Et sic istius corporis divini ut cibi est esse sine sui contracione in toto et in qualibet parte. Has enim potestates exercet deitas in humanitate ad suae glorie et maiestatis demonstrationem, quia, sicut dicit Damascenus, Quamvis natura divina et humana in Christo suis characteristicis ydeomatibus [*Alb* idiomatibus], hoc est in distinctivis proprietatibus sint distincte ita quod una est eterna, impassibilis, immortalis, et huiusmodi [*Alb* habens], alia autem temporalis, passibilis et mortalis, tamen in operationibus, sicut idem dicit Damascenus, se invicem circumincidunt [*Alb* circumcidunt]’. Sicut ad tactum humanitatis mundatur leprosus operatione deitatis intendentis [*Alb* incedentis] in operationem humanitatis, et sic fere in omnibus signis videtur. Ita etiam in continencia formarum in sacramento quae [*Alb* quae] Christum continet incedit Divinitas preservans a contraccione et diminucione et figure humane aliqua inmutaccione. (3,2,4, 390ab) Unde quod corpus Christi predicatur essentialiter de corpore [*G 224ra*] Christi [*Alb om* Christi] quod est in dextera Dei Patris hoc fecit natura universalis et particularis in Christo; **sed quod corpus Christi predicatur de hoc sacramento [*Alb* de hoc demonstrato] sub forma panis hoc facit transsubstanciatio que fit per forme sacramenti sanctificationem.** Et si obicitur quod id quod sub sacramenti speciebus est, idem est omnino secundum rem cum eo quod est in dextera Dei Patris, et quod traxit de Virgine, et sic si

transsubstantiatio facit unum, tunc et facit alterum quia unius et eiusdem est causa. Dicendum quod hoc [...] quia quamvis sit idem penitus non tamen eadem habent attributa secundum quod istud demonstratur sub forma panis et illud in lineamentis et figura propria, quia illi [*Alb* isti] convenit quod sit vere cibus. Hoc autem in lineamentis et figura hominis demonstratum, ut dicit Augustinus, horrendum esset sumere in cibum [*Alb* accipere cibum]. Et ideo aliam habent causam secundum quod in lineamentis et figura hominis demonstratum est. [...] Et sic [*Alb* Quod] quamvis ex vi sacramenti sub forma panis non sit nisi corpus dominicum, tamen propter uniones naturales |*J 201r*| corporis dominici cum hiis que secundum naturam |*G 224rb*| et gratiam sunt in corpore. Multa sunt ibi alia: |*Cl 188v*| propter unionem enim corporis et anime est ibi anima. Et quia anima movet corpus per spiritum, est in corpore illo spiritus et animalis et vitalis et naturalis, et propter inplecionem vasorum [*Alb* valorum] nutrimentalium est ibi sagwis, et propter unionis gratia est ibi deitas, et sic est corpus Christi vivificatum et divinum, vivificans vita divina et vita carnis. Nec de hoc Christus²⁵ reprehendit Iudeos carnaliter intelligentes quod corpus spiritu vivifico plenum et divinum intelligerent sed potius reprehendit eos quod [*Alb* quia] tale suum corpus [*Alb* esse] intelligere volebant et [*Alb* volebant sed] tantum intelligebant quod caro sua esset dentibus laceranda et non esset vivifica nec divina et dentibus non laceranda [*J add marg* laceranda] sed sumenda et tamen integra et sana mansura. Et hoc est quod dixit (*Io. 6, 69*) ‘ Verba que [*Alb* ego] locutus sum vobis spiritus et vita sunt’. (3, 2,5, 300b) Spiritus est qui in hiis verbis ad vitam beatam vivificat, caro autem sola si dentibus discrepatur [*J em interl, Alb* discrepatur,] sicut vos carnalibus cogitationibus pleni intelligentes [*Alb* intelligitis], (*Io 6,64*) ‘non prodest quidquam’ (3, 2,5, 301a) quia Filius Hominis sic de celo descendit |*G 224va*| ut omnes sibi incorporatos et per sanguinem suum [*Alb* om. suum] sibi influxos secum ascendere faceret in dexteram Patris ut ipsi ibi in eternum divinitate sua perfuerantur.

[De motu locali Corporis Christi] (4, 2, 1, 376ab-377ab-378a) Non est autem hoc [*Alb* hic] pretereundum quod cum dicimus ‘corpus Christi nunc incipit esse hic sub formis scilicet sacramentalibus in altari et non fuit hic ante hic [*Alb* ante hoc],’ non intelligimus [*Alb* intelligitur] quod corpus Christi locali motu descendat de celo et incipiat hic esse, quoniam dum incipit esse [*Alb* hic] in altari remanet in celo in dextera Dei et tamen incipit esse hic. Talia enim quod Corpus Christi sine omni motu et mutatione sua sit simul hic et alibi, et incipiat esse hic et alibi, habet Corpus Christi in quantum est divinum, et non in quantum est Corpus: et quia Deitas est ubique, sequens in aliquo proprietatem Deitatis corpus divinum accipit posse esse in pluribus locis simul: alias autem corpus esset in uno loco tantum. Unde sicut Deus per hoc dicitur hic vel alibi quia apparet hic vel alibi sine motu et mutatione que fiat in ipso, ita Corpus Christi incipit esse hic vel ibi, quia |*G 224vb*| visibiliter sub specie sacramenti apparet hic vel alibi [*G J* ibi] sine omni motu et mutatione que fiat in ipso. Et similiter est dicendum quando post assumptionem sacramenti desinit esse in altari et est in celo, quod motu locali non reascendit in celum a quo descendendo antea non discesserat: sed tunc non est hic, quia hic visibiliter non apparet. Hec est fides catholica |*J 201v*| in locutionibus istis et ideo hec verba a nobis dicta caute et fideliter sunt tenenda. Et propter tales huius materie difficultates dixit Spiritus Sanctus Exo. XII,10 (*Ex 12,10*): ‘Si quid residuum fuerit igne comburetis’. Quia multa manent |*Cl 189r*| in secretis Dei

²⁵ “Christus reprehendit...spiritus et vita sunt”, *Contra Gallum*, 188, *Apologia*, 142-143, G 181rb-va (partim), *Sermo-.Dessau*, f. 26r; *Replica*, f. 2r.

residua que humanus non potest penetrare intellectus et hec igni Spiritus Sancti et igni devocionis sine magna discussione sunt committenda. Advertendum enim est quod dicitur Amos II (*Am 2,4*) ‘ Super tribus sceleribus Moab et super quatuor non convertam eum eo quod incenderit ossa Regis Idumeusque ad cinerem’. Moab enim ex ‘patre’ interpretatur et significat eos qui quoad perfidiam sunt ex patre dyabulo qui omnia philozophicis [*J* propheticis *cassatum Alb* phisicis] |*G 225ra* | racionibus volunt discutere, qui tria et quatuor scelera committunt- Tria quidem quorum primum est : quia immensum ad inopiam physicorum corporum mensurare volunt. Secundum autem quia capacitatem sui intellectus ultra immensitatem Dei extendunt, cum hoc sit impossibile. Tercium autem quod secreta maiestatis Dei temere perscrutantur. Et hec tria sunt cordis eorum scelera. Quatuor autem sunt. Primum, quia cum invisibilia Dei perfecte in vestigio et imagine non demostrentur , isti arguunt ad ea que sine exemplo sunt , sicut exemplum in naturalibus inveniunt. Secundum autem quodea que per ablacionem et eminentiam exponere deberent, ipsi per posicionem exponant ut inferiora de divinis affirmantur. Tercium autem scelus est quia Deo propria sua non relinquunt, cum tamen omni regi sua propria relinquuntur. Quartum vero est quod et maximum est : quia fidem que supra intellectum et racionem est , ipsi sub racione suppressere intrendunt. De primo horum scelerum dicitur Isa. XL (*Is 40, 18*) ‘Cui similem fecisti Deum ? aut quam imaginem ponetis ei ?’ In omnibus phisicis penitus |*G 225rb*| nichil invenitur simile. De secundo dicitur II ad Corinth. X, 4 et 5 (*2 Cor 10, 4-5*) : ‘arma milicie nostre non carnalia sunt, sed potencia Dei ad destruccionem muniucionum, consilia destruentes, et omnem altitudinem extollentem se adversus scienciam Dei , et in captivitatem redigentes omnem intellectum in obsequium Christi, etc. de tercio dicitur proverb. XXV, 27 ((*Prov 25, 27*) : ‘Sicut qui mel multum comedit non est ei bonum, sic qui perscrutator est maiestatis opprimitur a gloria’.

De quarto autem dicitur Job XI (*Jb 11, 7-9*) : ‘Forsitan vestigia Dei comprehendes et usque ad perfectum Omnipotentem reperies ? excelsior celo est , et quid facies ? profundior inferno et unde cognosces ? longior terra |*J 202r*| mensura eius et laciore mari’ ; et ideo nichil in creaturis superioribus nihil invenitur, vel mediis , vel infimis quod sufficienter opus Dei manifestet. De quinto dicitur Isa. XL (*Is 40,17*) ‘Omnes Gentes quasi non sint, sint sunt coram eo, et quasi nihilum et inane reputate [*Alb* sunt ei]’, nihil enim omnium que facta sunt Deus est [*Alb* est Deus] et ab omnibus eminenter elevatur, sicut dicitur Ecclesiastici XLIII (*Ecli 43, 29-30*).’ In omnibus glorificantes |*G 225va*| Deum, ad quid valebimus [*Vulg* Ipse est in omnibus. Gloriantes ad quid valebimus?] Ipse enim Omnipotens [*Cl* est] super omnia opera sua’; unde Dionisius in Libro de divinis nominibus [*J om. nominibus spatium vacuum*]: ‘In ipso oportet affirmari [*Alb* affirmare] omnes posiciones et omnes potencias regnare [*Alb* potencias negare] tamquam de eo |*Cl 189v*| qui existit super omnia [*Alb* super omnia existit]’. Et Ecclesi. XLIII (*Ecli 43, 31*) ‘Terribilis [*Alb* Dominus] et magnus vehementer et mirabilis potencia ipius’. Et ideo sicut ipse in nullo genere entis est, sed excellit omnia , ita accio ipsius et opus in nullo genere est accionis vel operacionis [*Alb* in nullo est actionis et operationis genere], sed omnia excellit, et ideo eciam mutacionesque sunt supernaturales in sacramento non sunt mutaciones que sunt in genere sed sunt super omnem mutacionem. De sexto scelere dicitur Isaie XXIII (*Is 24,16*) : ‘Secretum meum mihi, secretum meum mihi’, nullus enim in sinu secreti Dei fuit qui propria deitatis scrutatus sit [*Alb* sit scrutatus] nisi Filius Dei, sicut dicitur Io. 1 (*Io 1, 18*) : ‘Deum nemo vidit unquam ; Unigenitus Filius Dei qui est in sinu Patris , ipse enarravit’. De septimo autem scelere quod fidem sub intellectu et racione ponere nituntur; dicit Gregorius quod

‘fides²⁶ non habet |G 225 vb| meritum ubi [Alb cui] humana ratio prebet experimentum’. Et de talibus dicit Dominus, Iohannis III (Io 3, 12) : ‘Si terrena dixi vobis et non creditis, quomodo si dixerero vobis celestia creditis?’ quia etiam in terrenis multa operatur Deus que non capimus per rationem et multo minus capere possumus illa [Alb ista] celestia supernaturalia et supermundana que ipse supercelesti et divina sua potencia et sapientia operatur, Sapientia IX (Sap 9, 16-17) : ‘Difficile estimamus que in terra sunt et que in conspectu [Alb Vulg prospectu] sunt invenimus cum labore : que in celis autem [Alb Vulg autem in celis] sunt quis investigabit? Sensum autem [Alb Vulg tuum] quis sciet nisi tu dederis sapientiam et miseris spiritum sanctum tuum de altissimis?’ Hiis ergo erroribus occupati sunt qui nimis investigant misteria Deitati sola [Alb sola] nota. Rex enim Ydumee Christus est qui sicut dicit [Alb est sicut dicitur] Isa. XLIII (Is 63, 1) : Quis iste qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra?’ De quo etiam dicit Psalmus [Alb Psalmista] (Ps 59,10) ‘In Ydumeam extendam calciamentum [Alb Vulg calciamentum] meum’, quia in carne et sanguine calciata venit ad nos [G 226ra/ Divinitas. Huius regis ossa, hoc est, forciora misteria incendit in cineres qui calore proprii ingenii succensus [Alb usque] ad minima vult investigare, et ille in omnibus [J 202v/ hiis [Alb et ideo omnibus illis] que dicta sunt tribus et quatuor sceleribus involvitur. Roma. XII (Rm 12,3) ‘Dico [...] omnibus qui sunt inter vos non plus sapere quod oportet sapere sed sapere ad sobrietatem’; humana enim sapientia incerta est quia sicut dicitur Abacuk [Alb Abdias] (Ab 8): ‘Perdam sapientiam de Ydumea et prudentes de monte Ezau [Alb Vulg Perdam sapientes...prudentiam de monte Esau]’. Et ideo dicitur 1 Corinth. II (1 Cor 1,17) : ‘Non in sapientia verbi ut non evacuatur crux Christi’ . (3,2,5, 301) Sed quia nutrimentum de quo supra diximus [Alb Illud autem nutrimentum quod, sicut diximus,] ex cibo spirituali et potu spirituali [G spirituali om.] componitur, ad interiorem hominem nutriendum refertur. [...] ideo (Eph 4,24) ‘induete novum hominem qui secundum Deum creatus est in iusticia et sanctitate veritatis’. Et quia sicut dicit Philosophus ‘Ex eisdem generamur et nutrimur’, oportet quod idem [Cl 190r] interior homo nutrimento gratie nutriatur. Hoc est edulium quod eucharistia, hoc est bona gratia vocatur ».

« Quotquot²⁷ ergo de cleri servitute vel voto populi ex hac altaris participatione sacrosanctum Filii corpus et sanguinem sumpserimus [Cl sunserimus], omni celesti benedictione et gratia repleamur ». Amen . HEC OMNIA DE [G 226rb] VERBO AD VERBUM EX TRACTATU [Alberti de Eucharistia] UBI SUPRA **BREVITER** SUNT COLLECTA.

Bernardus in Sermone ad Petrum de Corpore Christi [Cl 190r, G 226rb, J 202v |²⁸ « [...] Benignissime²⁹ Ihesu, nobile satis sponse tue dotalicum indulxisti ut vel sic teneret columba tua dulcissimum memoriale dilecti sui; Christus enim pridie quam pateretur discipulis suis huius sacramenti formam scripsit, efficiam explicuit, idem

²⁶ *Puncta*, 55 (...cui humana ratio...).

²⁷ Quotquot...repleamur”, Missale Romanum, Canon missae (post consecrationem).

²⁸ Cuiusdam Sacerdotis *Sermo de excellentia S. S. Sacramenti et dignitate sacerdotis – Panem angelorum manducavit homo* (Ps LXXVII,25), Sancti Bernardi *Opera omnia* PL 184, 983-984.

²⁹ “Benignissime...Bibite ex hoc omnes, etc. Hec Bernardus: *Sermo* -Dessau, f. 28v ; *Salvator Noster*, 118 ; *Quia heu in templis*, Praha f. 19v ; *Pius Iesus*, 83 ; *Plures Tractatuli pullulant...Omnibus Christi fidelibus- Contra sciolum Epistula pulchra de communionem laicorum*, ms. Warszawa Bibl. Narodowa 3320, f. 23v; *Quod non solum sacerdotes*, Praha NK ms. V E 16, f. 117v; *Premissa positione*, Hardt III, 478-480, 812-813 ; *Magna cena*, , 135-136 ; *Replica*, f. 47r . cf. Krmíčková, *Studie a texty k Počátkům Kalicha*, 70-72.

fieri precepit, forme prescriptionem [Cl prescripcio] in pane et in vino . Notate ordinem : cum adhuc cenaretur a mensa surrexit, discipulorum pedes Dominus universitatis lavit, dehinc ad mensam regressus ordinavit sacrificium corporis et sagwinis sui, seorsum panem, seorsum tradens et vinum...eratque sagwis ille [G om. ille] preciosior cariore balsamo per quem utique sordium nostrorum [Cl nostre] facta est mundacio [...] ».

Mathias [de Janov] Magister Parisiensis |Cl 190rv, G 226vab, J 202v-203r| « Non est Scriptura,³⁰ non est ratio [ed. ratio ad hoc], non est utilitas quod unus pro alio posset sumere sacramentum vel quod sacerdos manducaret pro astantibus³¹ corpus Christi [...] quia hoc sacramentum est [ed. cum hoc....altaris sit] institutum et datum ratione cibi et potus vel in proprietate ipsorum sicut scriptum est : (Io 6. 56-57) ‘Caro mea vere est cibus et sagwis meus vere est potus ; qui manducat meam carnem et bibit meum sagwinem in me manet et ego in eo [...]’ ; [J 203r] sicut itaque cibi et potus veri non potest esse ab homine delectacio, confortacio aut vehetacio [ed. J vegetacio].aut quevis fruicio nisi homo personaliter manducet cibum et bibat potum et in actu, sic eciam debet censi de sumpcione altaris sacramenti, [...] igitur multo minus corpus Christi . Idcirco [G Ideo, ed. Et idcirco] dicit Apostolus : (I Cor 11,28) ‘Probet autem seipsum homo et sic de pane illo edat et ³²de calice illo bibat; quicumque manducat [ed. nam quicumque manducaverit panem hunc] indigne [Vulg et bibit indigne,], iudicium sibi manducat et bibit’. Ecce [J Eciam] ad seipsum ubique hominem Scriptura remittit, non ad alium, quia quilibet sibi ipsi manducat sive iudicium sive gratiam et non alii ».

« (Io 7,37) ‘Si quis sitit,³³ veniat et bibat’ ; (Is 55,1) ‘Omnes sicientes, [Cl 190v] venite ad aquas’ », scilicet vos ipsi, « quemadmodum³⁴[J quoad medium] nec sacerdos nec alius potest pro alio sacramentum baptismi [G 226vb] suscipere neque [pro alio] confirmationem [accipere] aut confessionem et absolucionem vel ordinem vel [ed. om., J aut] coniugium aut extremam unccionem, ita neque eucharistie sacramentum » ; (Pro 9,4) ‘Si quis³⁵ est parvulus, veniat ad me’ ; et insipientibus <Sapientia> locuta est : (Pro 9,5) ‘Venite et comedite [ed. G J om. et] panem meum et bibite vinum quod miscui vobis ‘. Alibi [ed. et alibi] : (Mt 22,9) ‘Ite in exitus viarum’, etc.

[Ciprianus.³⁶] Cl 190v-192v, G 226vb-230va , J 203r-205r]

Ex Epistola Cipriani XXXIII ad Cecilium de sacramentis Dominici Calicis. (Quidam Episcopi...revertatur *Apologia* 84-85, 94, G 166vb-167ra, 168rbva, *Sermo Dessau* f 26r, partim *Salvator noster* 118., *Premissa positione* Hardt 480) Cyprianus³⁷ Cecilio

³⁰ Mathias de Janov Magister Parisiensis [Matěje z Janova Mistra Pařížského] *Regulae Veteris et Novi Testamenti*, Liber IV De Corpore Christi, art. VII, capitulum tertium , ed. VI. Kybal-O. Odložilík, Volumen V. Praha 1926, 274 lineae 25-29, 275 lineae 2-6, 8-11, 32, 276 lineae 1-5 ; Mathiae fragmentum quod ponitur in *Collectis* plane supra legis.

³¹ ed. : “pro astantibus in missa”; in Apparatus: “in missa: om.. C [codex bibl. Familiare Dietrichstein II-196]

³² “et de calice illo bibat”: quae verba Apostoli omittuntur in textu Matthiae de Janov, *Regulae*, 276 linea 2; Iacobellus, *Pius Iesus* 81, praecipue illustrat sensum utraquisticum Pauli Apostoli expressionis “de calice bibat”.

³³ *Regulae*, V, 277 lineae 5-6: id., capitulum quartum.

³⁴ *Regulae*, V, 273, lineae 22-26: id. , capitulum secundum.

³⁵ *Regulae*, V, 277 lineae 8-11: id., capitulum quartum.

³⁶ Sancti Cecili Cypriani Episcopi Cathaginis et martyris *Opera* ad fidem editionis Benedictorum excusa, vol. I-II, Mediolani 1834. I-II [cf. PL 4; CSEL 3]

³⁷ Ciprianus, *Epistola* 63 [PL 4 , 372-388]ad Caecilium de Sacramento Dominici Calicis (contra errorem Aquarianorum qui in Missa utebantur tantum aqua, non vino), *Opera*, I, 169.

fratri salutem. Quamquam sciam, frater carissime, Episcopos plurimos ecclesiis dominicis in toto mundo divina dignatione prepositos ewangelice veritatis ac dominice traditionis tenere rationem [*Cl* rectitudinem] nec ab eo quod Christus magister precepit et gessit humana et novella institutione decedere; tamen quoniam quidam <Episcopi> vel ignoranter vel simpliciter in calice dominico santificando et plebi ministrando non hoc faciunt quod Ihesus Christus Dominus et Deus noster sacrificii huius auctor et doctor fecit et docuit, religiosum pariter ac necessarium duxi has [*ms.* de hoc] ad vos literas facere ut si quis adhuc in isto errore tenetur, veritatis luce perspecta, ad radicem atque originem traditionis dominice revertatur.

Unde idem Epistula III | G 227ra| ad Donatum De lapsis inquit (partim *Apologia*, 88-89, G 167rb-va): « Non potest³⁸ ewangelium in parte consistere et in parte mutare: aut utrumque [*J* utroque] oportet <quod> valeat aut utrumque vim veritatis [*Hardt*: necessitatis] amittat; si negantes rei criminis non erunt nec confitentes premium virtutis accipiunt; porro si fides que vincit coronatur, necesse est et victa perfidia puniatur. Ita martires aut nichil possunt si ewangelium solvi potest aut si ewangelium non potest solvi, contra ewangelium facere non possunt qui de ewangelio martires fiunt.

Unde subiungit in dicta Epistula [33] ad Ceciliam. Querendum³⁹ est enim ipsi quem sunt secuti. Nam si in sacrificio [*ms.* in Christo] quod Christus obtulit non nisi Christus sequendus est, utique id nos obedire et facere oportet quod Christus fecit et quod faciendum Christus mandavit...Et quod Christus debeat solus audire Pater etiam de celo contestatur dicens (Mt 17,5): 'Hic est filius meus dilectissimus in quo bene sensi, ipsum audite. Quare si solus Christus audiendus est, non debemus attendere quid [*J203v*] alius ante nos faciendum putaverit sed quid qui ante omnes est Christus prior fecit. Neque enim hominis consuetudinem sequi oportet sed Dei veritatem [*Cl 191r*] cum per Ysa. Prophetam Dominus loquatur et dicat⁴⁰ : ' Sine causa autem colunt me, man[*G 227rb/data*] et doctrinas hominum docentes [*ms.* tenentes] '. Et iterum Dominus in ewangelio hoc idem repetat dicens (*Mc 7,9*) ' Reicitis [*Vulg* irritum facitis] mandatum Dei ut traditionem vestram statuatis'.

Et de hoc⁴¹ quoque ad collegas nostros literas dirigamus ut ibique lex et traditio dominica servetur...| *G 227va*/... (si sacerdotes...recedeamus. Eadem que Magister docuit...et Apostoli eius annunciacerunt. Sed et in alio loco... Qui solverit... com.mutare. Utique ille sacerdos ...imitatur : *Apologia* 83, 84, 85, 88 *G 166vab*, *Sermo Dessau* 26r, *Pius Iesus* 83) Nam si sacerdotes Dei et Christi sumus, non invenio quem magis sequi quam Christum debeamus [*ms.* debemus] quando in ewangelio maxime dicat (*Io 8,12*) : 'Ego sum lumen seculi ; qui me secutus fuerit non ambulabit in tenebris sed habebit lumen vite'. Ne ergo in tenebris ambulemus, Christum sequi et precepta [*ms.* mandata]

³⁸ Ciprianus, *Liber de Lapsis* (qui persecutionis tempore minis aut tormentis cessare ; contra Novatianos qui facile reditum in Ecclesiam impudenter postulanti), c. 20, *Opera*, II, 35 [PL 4, 200-258].

³⁹ Ciprianus, *Epistola 63*, *Opera* I, 176-177,

⁴⁰ Ciprianus utitur *Biblia Vetus Latina*, cf. Is 29,13 (secundum Vulgatam Clem.: "Et dixit Dominus: Eo quod appropinquat populus iste ore suo et labiis suis glorificat me, cor eisu longe est a me, et timuerunt me mandato hominum et doctrinis"; et in verbo "tenentes" potest inveniri sensum verbi "timuerunt", cum errore codicum); cf. steso versetto in *Mc 7,6-7*: "Populus hic labiis me honorat, cor autem eorum longe est a me. In vanum autem me colunt docentes doctrinas et praecepta hominum"; cf. *Sermo Nisi*, *G 206va*

⁴¹ Ciprianus, *Epistola 63*, *Opera*, II, 178, 179 (Nam si sacerdotes), 174 (Ab evangelicis preceptis), 177 (Qui solverit), 177 (Ceterum).

eius observare debemus: quod et ipse alio in loco mittens Apostolos dixit (*Mt* 28,18): 'Data est mihi omnis potestas in celo et in terra. Ite ergo et docete omnes gentes baptisantes eos in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, docentes eos observare omnia quecumque precepi vobis, . Quare si in lumen Christi ambulare volumus, a preceptis et monitis eius non recedamus [...] Et quoniam iam secundus eius adventus nobis appropinquat [*J* appropinquatur], magis ac magis benigna eius et larga [*Cl* 191v] dignatio corda nostra luce veritatis illuminat.

Ab ewangelicis autem preceptis omnino non recedendum est et eadem que Magister docuit et fecit discipulos quoque decet observare et facere ...[*J* 204r]. Ergo neque ipse Apostolus neque Angelus de celo annunciare possit aliter preterquam quod Christuss docuit semel et Apostoli eius nunciaverunt.

Sed et alio in loco ponit et dicit: (*Mt* 5,19) 'Qui solverit [*J* solvit] unum ex mandatis istis minimis et sic docuerit [*J* docuit] homines, minimus vocabitur in regno celorum'. Quod si nec minima de mandatis dominicis licet solve, quanto magis tam magna, tam grandia, tam ad ipsum dominice passionis et nostre redemptionis sacramentum pertinencia phas non est infringere aut in aliud quam quod divinitus institutum sit humana tradicionem mutare [*Cl* tradicio emutare]. Nam si Ihesus Christus Dominus et Deus noster ipse ipse summus Sacerdos Dei Patris et et sacrificium Deo Patri seipsum obtulit et homo fieri in suam [*G* 228r].com.memoracionem precepit; utique ille sacerdos vice Christi vere fungitur qui id quod Christus fecit imitatur...Ceterum omnis religionis et pietatis disciplina subvertitur nisi id quod specialiter precipitur fideliter reservetur.

Unde idem in Epistula XIII⁴² ad Thibaritanos (Scire... imitari *Apologia*, 127, *G* 177ra; *Sermo Dessau* f 27r, *Salvator noster*, 120-122.; *Premissa posicione*, Hardt 558-9.) Scire enim debetis et pro certo credere ac tenere, pressure diem supra caput esse cepisse et occasum seculi atque antichristi tempora appropinquasse, ut parati omnes ad prelium stemus nec quidquam nisi gloriam vite eterne et coronam confessionis dominice cogitemus nec putemus talia esse que veniunt qualia fuerunt illa que transierunt. Gravior nunc et ferocior pugna imminet ad quam fide incorrupta et virtute robusta parare se debeant milites Christi, considerantes idcirco se cotidie calicem sagwinis Christi bibere ut possint et ipsi propter Christum sanguinem fundere. Hoc est enim velle cum Christo inveniri, se id quod Christus et docuit et fecit imitari secundum Io. Apostolum dicentem: (*I Io* 2,6) 'Qui dicit se in Christo manere, debet quomodo ille ambulare et ipse ambulare'.

Et idem Epistula 37 ad Cecilium de lapsis inquit: (*Sermo Dessau* 27v, Nam quomodo docemus...admittimus *Apologia* 100, *G* 169vb, *Salvator noster*, 122) At⁴³ vero nunc, non in[*Cl* 192r]firmis sed fortibus pax necessaria est nec morientibus sed viventibus [*G* 228rb] comunicacio a nobis danda est ut quos excitamus et hortamus ad prelium non inermes et nudos relinquamus sed proteccionem sanguinis Christi et corporis muniamur et cum ad hoc fiat eukaristia ut possit accipientibus esse tutela quos tutos esse contra adversarium volumus nutrimento divine saturitatis armemus. Nam quomodo docemus aut provocamus eos in confessione sagwinem suum fundere si eis militaturis Christi

⁴² Ciprianus, *Epistola* 56 [58] [PL 4, 349-358] ad Thibaritanos de exhortatione martyrii. *Opera*, I, 145-146.

⁴³ Ciprianus, *Epistola* 54 [57] [PL 4, 348-349] ad Cornelium de pace Lapsis danda, *Opera* I, 123, 124 (At vero nunc), 125 (Obsesse autem malis), 125 (Ydoneus esse non potest), 125 (Bonus miles).

sagwinem denegamus aut quomodo ad martirii poculum ydoneos facimus si non eos prius ad bibendum in Ecclesia Domini poculum iure comunicacionis admittimus?”

Et sequitur aliquibus interpositis : Obesse (Obesse ...coronari. Ydoneus...ad prelium Bonus miles...armare? *Sermo Dessau* 27v) autem mali bonis non |*J* 204v/ debent sed magis mali a bonis adiuvari. Nec ideo martirium facturis pax neganda est quia sunt quidam negaturi cum propter hoc pax danda sit omnibus militaturis ne per ignoranciam nostram ille incipiat preteriri qui habet in prelio conari. Nec quisquam dicat : Qui martirium tollit, sanguine suo baptisatur : nec pax illi ab episcopo necessaria est habituro glorie sue pacem et accepturo maiorem de Domini dignacionem mercedem. Primo [*ms.* Ideo] ydoneus esse non potest ad martirium qui ab Ecclesia non [*G* 228va] armatur ad prelium et mens illa deficit quam non recepta eucaristia erigit e accendit ...Tunc deinde si relictis omnibus rebus suis fugerit et in latebris atque in solitudine constitutus, in latrones forte incurrerit aut in febribus et in langore decessit [*ms.* decesserit], nonne nobis imputabitur quod tam [*ms.* cum] bonus miles qui omnia sua dereliquit et contempta domo et parentibus aut liberis sequi Dominum suum maluit, sine pace et sine comunicacione decedit? Nonne nobis vel negligencia segnis vel duricia crudelis ascribetur in die iudicii quod pastores nobis creditas et commissas oves nec curare in pace nec in acie voluerimus armare?”

Et [J om. spatium vacuum] |Cl 192v, G 228vb/ idem in dicta Epistula XXXIII⁴⁴ inquit: (Quomodo autem possumus...erubescimus bibere ...teneat veritatem *Apologia* 100, *G* 169vab, Sic ergo incipit...erubescimus bibere ; tunc demum potest...teneat veritatem *Sermo Dessau* 27v, *Salvator noster*, 122 ; id quod constat Dominum fecisse...instructi sumus *Apologia* 101, *G* 170ra., *Sermo Dessau* 26v-27r, *Salvator noster* 122, *Pius Iesus* 86) [...] Nisi si [*ms.* Si enim] in sacrificiis matutinis hoc quis veretur [*ms.* veretur offerre] ne per saporem vini redoleat sagwinem Christi, sic ergo incipit et a passione [*ms.* passionibus] Christi fraternitas in persecucionibus retardari, dum in oblacionibus discit de sagwine eius et cruore confundi, porro autem Dominus in ewangelio dicit : (*Lc* 12,8) ‘Qui confusus [*ms.* *Vulg Clem* confessus] me fuerit coram hominibus , confundetur eum Filius [*ms.* *Vulg Clem* confitebitur]’. Ita Apostolus quoque loquitur dicens: (*Gal* 1,10) ‘Si hominibus placerem Christi servus non essem’. Quomodo autem possumus propter Christum sagwinem fundere qui sanguinem Christi erubescimus bibere? .. |*G* 229ra, *J* 205r/...Nichil aliud quam ille fecit et nos facere debemus, (*De con Di* 2 c.3) ‘Scriptura enim dicit (*I Cor* 11,36): ‘Quocienscumque⁴⁵ calicem in commemoracionem Domini et passionis eius offerimus’ , id quod constat Dominum fecisse faciamus . Et viderit [*ms.* Sed videamus], Frater carissime, si quis de antecessoribus nostris vel ignoranter vel simpliciter non hoc observavit et tenuit quod nos Dominus facere exemplo et magisterio suo docuit, potest simplicitati eius de indulgencia Domini venia concedi; nobis vero non potest ignosci qui nunc a Domino a Domino moniti et instructi sumus ut calicem dominicum vino mixtum sed quod Dominus obtulit offeramus.

Quam vero perversum est quam [*Cl* quamque] contrarium ut cum Deus in nupciis de aqua vinum fecerit nos de vino aquam faciamus. ...

⁴⁴ Ciprianus, *Epistola* 63, *Opera*, I, 177 (Nisi si), 178 (Nihil aliud quam), 175 (Quam vero perversum), 175 (Et quemadmodum vino).

⁴⁵ *Ms.* om.: [Quocienscumque] enim ederitis panem istum et calicem istum bibrtitis, mortem Domini annunciabitis quoadusque veniat. Quocienscumque ergo calicem..

Et quemadmodum vino isto quondam mens solvitur et anima relaxatur et tristitia omnis exponitur ita et potu sagwine |G 229rb| Domini et poculo salutari exponatur memoria veteris hominis et fiat oblivio conversacioni pristinae secularis et mestum pectus ac triste, quod prius peccatis aegritudinis premebit indulgentiae divinae leticia resolvatur: quod tunc demum potest letificare in ecclesia bibentem turbam [ed. om.], si quod bibitur dominicam |Cl 193r| teneat veritatem?

Unde idem in dicta Epistula III⁴⁶ ubi supra inter cetera dicit: Secundum Apostolum non potestis calicem Domini bibere et calicem demoniorum.....reus erit corporis et sanguinis Domini (Redeat...servare *Apologia* 171, G 169vb, Hardt 605; *Sermo Dessau* 27v, *Salvator noster* 122-124) "Redeat in cor nostrum non ambulasse nos in viis Domini et abiecit legem Dei, precepta eius et monita salutaria nunquam voluisse servare...|G 229va|...et minaris ei qui pro te Domini misericordiam deprecatur, qui vlnus tuum sentit, quod ipse non sentis, <qui> pro te lacrimas fundit quas forsitan ipse non |J 205v| fundis, etc..

Et subdit (*Sermo Dessau* f. 28v; Jacobellus, *De communione parvulorum*, 144, *Pius Iesus* 85; *italice* : A. Piolanti, *Il Mistero Eucaristico*, 108-109): "Presente ac teste me ipso accipite quid evenerit. Parentes forte fugientes, dum trepidi [Cl. trepide] minus consulunt, sub nutricis alimento parvulam filiam reliquerunt; relictam nutrix detulit ad magistratus. Illi [ms. Illic] ei apud ydolum quo populus confluebat, quod carnem necdum [Cl. nec deum] posset edere per etatem, panem mero mixtum, quod tamen <et ipsum> de ymmolacione pereuncium supererat, tradiderunt; recepit <postmodum> filiam mater. Sed facinus puella commissum tam loqui et indicare non potuit, quam nec intelligere prius potuit nec arcere [ms. cavere]. Ignoracione ergo obreptum est ut sacrificantibus nobis eam secum mater inferret. Sed enim puella mixta cum sanctis precibus nostris et oracionibus impaciens, nunc ploratu concuti, nunc mentis estu <cepit> fluctu habunda iactari, velut tortore cogente, quibus poterat indicia conscientiam facti in simplicibus adhuc annis rudis|G 229vb| anima testabatur [rudis non testabatur]. Ubi vero solempnibus adimpletis calicem dyaconus offerre presentibus cepit et accipientibus ceteris eius locus advenit, faciem suam parvula instinctu divinae maiestatis, os labiis obdurantibus premere calicemque recusare. Perstitit tamen dyaconus et reluctanti licet de sacramento calicis infudit. Tunc secuitur singultus et vomitus. In corpore atque ore violato eucharistia permanere non potuit |Cl 193v| Sanctificatus in Domini sagwine potus de polutis visceribus erupit. Tanta est potestas Domini, tanta maiestas! Secreta tenebrarum sub eius luce detecta sunt. [...] Hoc circa infantem que ad loquendum alienum circa se crimen necdum habuit etatem. At vero ea que etate provecata et in annis dulcoribus constituta sacrificantibus <nobis> latenter obrepsit, non cibum sed gladium sibi sumens, et velut quidam venena letalia intra fauces et pectus admittens, angere et anima exestuante [ms. estuante] concludi postmodum cepit Et pressuram non iam persecucionis delicti sed sui passa palpitans et tremens concidit. Et cum quedam Archam⁴⁷ suam, in qua sanctum Domini fuit, manibus indignis temptasse apperire, inde igne |G 230ra| surgente deterrita est ne auderet attingere. Et quidam alius quia et ipse [ms. cum alius et ipse] maculatus sacrificio a sacerdote celebrato partem

⁴⁶ Ciprianus, *Liber de lapsis, Opera*, II, 32-33 (Secundum Apostolum), 36-37 (Redeat), 37-38 (Presente me).

⁴⁷ Liberum erat unicuique domum deferre Eucharistiam et in quodam loco dicto Arca custodire ut sibi ipse libere communionem corporis Christi impertiretur. Cum totus Orbis factus est Christianus decentius visum est in loco certo in Ecclesia Eucharistiam reponere.

cum ceteris ausus est latenter accipere, sanctum Domini edere et contrectare non potuit, cinerem ferre se apertis manibus invenit. Documento eius ostensum est Dominum recedere non negatur [...] Quam multi [...] cottidie immundis spiritibus adimplentur, quam multi usque ad insaniam <mentis> excordes demencie furore quaciuntur? Nec necesse est ire per exitus singulorum, cum per orbis [*J* orbis] multiformes ruinas tam delictorum pena sit [*ms.* est] varia quam delinquentium multitudo numerosa. [...]”

Hic quoque orare et gracias agere non desinamus ; insuper ‘opto⁴⁸ vos , Fratres karissimi in Domino, semper bene valere et nostri meminisse et ad coronas celestis glorie pervenire”. Amen.

[Hic finem habent Collecta quae , iudiciis et rationibus consideratis liquido tribuuntur Domino Nicolao de Drazna, in omnibus Pradicatoris Teutonicorum quibus Auctoritatibus in dicto Sermone usus non est; probabiliter his Auctoritatibus Nicolaus plane usus est in opere De sanguine Christi sub forma vini quod amplius non extat ; nonnullis Auctoritatibus que ponuntur in Collectis Nicolaus utitur in Conclusionibus de materia sanguinis (Apologia) sed quasi ex toto Collecta ponuntur in Sermone ad clerum Nisi manducaveritis facto in Žatec , omnino Matthia de Janov et Augustino exclusis ; etiam aliis fragmentis Cipriani [quae non legis in Collectis, ex Epistolis 53 (57) et 56 (58) et ex Libro De Lapsis Nicolaus usus est in Conclusionibus et in Reprobatione (Liber de Lapsis, Apologia 124, G 175vb; Reprobatio Epistolae 53-56, 170-172, G 189rv).

3-Sermo ad clerum Nisi manducaveritis factus in Žatec a. 1416 (in Catalogo: Sermo de sanguine Christi).

Stadtbibliothek Dessau Georg 50 ff. 25v-29v [Staatsbibliothek Berlin] [*D*]; Koblenz Landeshaupt Archiv, Best. 701 Nr 198, 201r-204v [*K*]; fragmenta leguntur in *Collectis* ms. IV G 15 e in *Collectis* ms. 2148).

Sermo ad clerum Nisi manducaveritis factus in Žatec a. 1416: sermonem etiam edidit suis motu et studio et opera Petra Mutlová in: Petra Mutlová, *Radicals and Heretics. The Dresden School in Prague* [Doctorate in Philosophy in Central European University, 2011]

Sermo ad clerum factum per Dominum Nicolaum praedicatorem Theutonicorum⁴⁹ in Zacz in anno Domini M^oCCCCXVI.

⁴⁸ *Opera*, I, 273: Epistola 81; hic proponitur eadem salutatio quam supra.

⁴⁹ *G* 230ra-230va “Nisi manducaveritis carnem Filii Hominis et biberitis...et qua me pati videbitis , nam manducabitis crnem emam et sanguinem meum bibetis sed in sacramento’. Hec ibi [in glossa]”. Hanc primam partem *Sermonis ad clerum Nisi amnducaveritis in Žatec* legis in ms. IV G 15 in fine *Collectorum* ante *Trasctatum De sumptione Corprois Christi* ff. 230va-232 vb: sequuntur Nicolai Dresdensis *Tabulae Veteris et Novi Coloris seu Cortina de Anticristo et Anonimi Consuetudo et ritus primitive ecclesie et moderne seu derivative quae opera transcripta anno 1417 Kaminsky edidit scribens de Codice IV G 15: “it is very good and has been taken as the basis of present edition “ (p.33); quod etiam fecit Bohumil Ryba pro editione operis *Jacobelli Salvator Noster*.*

[D 25v K 201ra] (Io 6,53-58)⁵⁰ “Nisi manducaveritis carnem filii hominis, et biberitis eius sanguinem⁵¹, non habebitis vitam in vobis. Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem habet vitam eternam: et ego resuscitabo eum in novissimo [K novissima] die. Caro⁵² enim mea, vere est cibus: et sanguis meus, vere est potus. Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem, in me manet, et ego in illo. [K Et sequitur] (Io 6, 59) Hec dixit in synagoga docens [K dicens], in Capharnaum » Io VI. Sic celestis studens⁵³ sanctus Paulus [K secundum] quod accepit a Domino tradidit omnibus Corinthiis Prima Cor 11 [K Corintiis primum conradus XII^{us}] dicens (I Cor 11,26-29): « Quocienscumque manducabitis panem hunc, et calicem Domini bibetis [K bibitis], mortem Domini annunciabitis donec veniat. Itaque quicumque manducaverit panem hunc et calicem Domini bibetis: mortem Domini annunciabitis donec veniat. Ita [K Itaque] quicumque manducaverit panem hunc, vel biberit calicem Domini indigne: reus erit corporis, et sanguinis Domini. Probet autem seipsum homo: et sic de pane illo edat, et de calice bibat. Qui [enim] manducat, et bibat indigne, iudicium sibi manducat, et bibit indigne iudicium sibi manducat, et bibit ». Et dicit Salvator [K om Salvator] Iohannes ubi supra: « Verba que ego locutus omnes spiritus et vita sunt. Super quo loco dicit Beatus Augustinus De conse. distinctione II Prima (De con. Di. 2, c. 44)⁵⁴: « Spiritualiter intelligite que locutus sum’, scilicet, ‘ non [K locutus sum. Nota] hoc corpus quod videtis manducaturi estis et bibituri illum sanguinem quem effusuri sunt illi qui me crucifigent. Vobis sacramentum aliquod commendavi: [K 201rb] spiritualiter intellectum vivificabit vos; caro autem quicquam non prodest », Glosa⁵⁵: « id est [K ibidem], carnalis intellectus: carnalem intellectum vocat eorum intelligenciam qui credunt corpus Christi posse / [D 26r] dividi, sed spiritus, id est: spiritualis intellectus est qui iustificat et prodest ad salutem, quasi diceret: non in eadem specie vel grossicie et reputacione qua me videtis et qua me pati videbitis, nam manducabitis carnem meam et sanguinem meum bibetis sed in sacramento ». Hec dicit [K Hec ibi] et concordat Paulus in Epistula ad Ephe. [K Epistola Ephe.] (Eph 1,7) et ponitur II [K iiiii] Di. Dupliciter (De cons. 2, c. 49)⁵⁶, et Albertus Fratris Ordinis Predicatorum, Episcopus quondam Ratisponensis, in *Summa sua De corpore Domini nostri Ihesu Christi* dicit⁵⁷: « Nec de hoc Christus reprehendit Iudeos carnaliter intelligentes quod corpus suum spiritu vivifico plenum et divinum intelligerent, sed potius reprehendit eos qui taliter corpus

⁵⁰ *Novum Testamentum Graece et Latine*, curavit E. Nestle, novis curis E. Nestle et K. Aland. Notum est ibi Bohemia scriptores Medii Eavi saeculorum XII-XV usos esse Vulgata Parisiensi; etiam deficit perutilis investigatio quam Codicum familiam Vulgatae Parisiensis Auctores adhibuerint; de Vulgata Parisiensi et de traditione variarum lectionum cf. *Dizionario Enciclopedico della Bibbia*, ed. Centre Bibl. –Abbaye de Maredsous, Turnhout 1987, ed. it. curavit R. Penna Roma 1990

⁵¹ K sangw-.

⁵² “Caro mea vere est cibus...et ego in illo”: haec est prima pars Lecturae Evangelii in *Festo Corporis Christi*

⁵³ Unus Nicolaus appellat Paulum Apostolum *celestem studentem*: cf. *Sermo ad clerum de materia sanguinis Nisi manducaveritis* ms. IV G 15 [G] ff. 205va et 208vb [*Sermo Nisi*]; *Contra Gallum* f. 152va, p.

⁵⁴ *Collecta*, G 224rb-va; *Sermo Nisi* G ff. 199rb; et 205rb; cf. partim *Apologia*, 143, G 181rb-va, *Contra Gallum* 18, Replica f. 1v.

⁵⁵ *Glossa ad Decretum* De con. Di. 2 c.44 ad vocem *caro autem*; *Sermo Nisi* G 205rb, *Apologia*

⁵⁶ *Sermo Nisi* G ff.198vb et 205ra.

⁵⁷ Albertus, *De Eucharistia*, 390; *Collecta* G 224rb; *Apologia* 143, G 181rb-va, *Contra Gallum*, 188.

suum [K talem suum corpus] intelligere volebant quod caro sua esset dentibus laceranda et non esset vivifica et divina et dentibus non laceranda sed sumenda et integra et sana mansura. Et hoc est quod dixit⁵⁸ : ‘verba que locutus sum vobis, spiritus et vita sunt’. Spiritus est qui hiis verbis ad vitam beatam [K vitam eternam] vivificat. Caro autem sola suis [K om suis] dentibus discrepatur sicut vos carnalibus desideriis [K carnalibus cogitationibus] pleni intelligentes non prodest » quamquam invitati sunt omnes fideles ad hoc sacramentum [K invitati ad hoc sacramentum omnes fideles]. Et [K 20Iva] quia secundum eundem « invitati⁵⁹ ad hoc sacramentum sunt omnes fideles Christo [K Christi] in sacramento cum apostolis et discipulis communicantes qui omnes aurea bibunt pocula quia omnis corporis [K omnes eorum Alb corporis eorum] refeccio in splendore divinitatis [K deitatis] administratur. Et cibi [K Et tibi] refeccionis eorum aliis et aliis vasis gracia [K gracia] inferuntur quia in corpore cibus, in [K cibus et] sanguine potus in anima pinguis [K pigwis redempcio] in spiritu vita in deitate omnis [K omnes] gracia gustus [K iustus] inferitur Deo ». Sanctus [K inferitur. Ideo Beatus] Ciprianus martir in Epistula 34 [K XXIII] ad Ceciliam de sacramentis dominici calicis dicit⁶⁰ : « Quidam episcopi vel ignoranter vel simpliciter in calice dominico sanctificando [K sacrificando] et plebi ministrando non hoc faciunt quod Ihesus Christus Dominus et Deus noster sacrificii huius autor et doctor fecit et docuit. Religiosum pariter et necessarium duxi de hoc literas facere ut si quis adhuc in isto errore tenetur, veritatis luce perspecta ad radicem atque originem tradicionis dominice revertatur. Nam si sacerdotes Dei et Christi [K Dei Christi] sumus non invenio quem magis sequi quam Christum debeamus. Quare si in lumine Christi ambulare volumus, a preceptis et monitis eius non recedamus et eadem que [K eademque] Magister docuit et fecit discipulosque docet [K decet] observare et facere. Neque ipse Apostolus discipulus [K om discipulus] neque angelus de celo annuntiare possit, potest [K annuntiare potest] aliter preter quam quod Christus simul semel docuit et discipuli [K Christus docuit simul et Apostoli] eius annuntiaverunt ; sed et alio in loco ponit [K 20Ivb] et dicit : (Mt 5, 19) ‘Qui solverit [K solvit] unum ex mandatis istis minimis et sic docuerit homines, minimus vocabitur in regno celorum’, quasi diceret [K om quasi diceret]: quod si nec minima de mandatis dominicis licet solvere, quanto magis tam magna quam [K tam] grandia tam ad ipsum [K ipse] dominice passionis et nostre redempcionis sacramentum pertinencia, phas non est infringere aut in aliud quam quid divinitus sit institutum [K institutum sit] humana tradicionem mutare ». Hec ille. Quod⁶¹ sacramentum eucharistie de necessitate salutis [D 26v] est cuilibet communioni ecclesiastice sub specie pani set vini secundum Albertum [K Cum Albertus] ubi supra dicit⁶²: “Nec ista sunt egena elementa de quibus dicit Paulus ad Gallatas III° sed potius sunt elementa in quibus effectum Deus instituit salutem nostram quia quamvis talibus eo quod elementis salutem non obligaverit tamen [K quamvis talis corporalibus elementis salutem non alligaverit cum Alb alligaverit] in illis elementis salus invenitur et perditur vita quando non requiruntur nisi articulus necessitatis et non contemptus religionis elementum sacramentalem [K

⁵⁸ Albertus, *De Eucharistia*, 300; *Collecta* G 224rb.

⁵⁹ Albertus, *De Eucharistia*, 246; *Collecta* G f. 219ra, in principio columnae; Jacobellus, *Salvator Noster*, 128 : “inferitur eternorum gaudiorum”

⁶⁰ “Quidam Episcopi...traditione mutare”: Ciprianus, *Epistola* 63 [ms.34] per fragmenta diversimode coniuncta, CSEL 3, Quidam 1-701, Si sacerdotes 18-716, Quare si in lumine 10-709, Sed in alio loco 14-713 ; *Collecta* G f.226vb; *Apologia*, 83-84, G 166vab; Jacobellus, *Pius Jesus*, 83 *Salvator Noster*, 118 .

⁶¹ K om Quod sacramentum eucharistie de necessitate salutis est cuilibet communioni ecclesiastice sub specie pani set vini.

⁶² Albertus, *De Eucharistia*, 365-366; *Collecta*, G 217r ; *Apologia* 147, G 182va.

sacramentale] excludat". Obieccio⁶³: ubique non nascitur vinum aut triticum; et idem dicit cum obicitur⁶⁴ "nec triticum nec vinum communiter invenitur quia in terris aquilonaribus glaciali frigiditate constrictis nec triticum nascitur nec [K neque] vinum . Et si [K Et sic] cum in terris illis diffusa sit ecclesia videtur quod illa pars eo frequens [K pars ecclesie frequenter] tanto privatur sacramento quod valde inconueniens esse videtur. Ex quo in eo consistit necessarium remedium contra peccatum dicendum quod triticum et vinum aut [K vinum quod] ubique sunt aut de facili et de propinquo ad usum [K 202ra] sacramenti adducuntur; si autem alicubi [K autem alicui] non inveniuntur nec aliunde [K nec aliquando] et non⁶⁵ contemptus religionis sed articulus necessitatis hoc efficere , quando sufficit spiritualiter manducare edicimus, tamen quisque quod ideo Deus [K necessitatis hoc efficeretur dicimus cum Augustino quod Christus ideo] sacramentis suis gratiam [K suam] non alligavit quod gratiam suam sacramentalem ecclesia [sacramentalem eciam] sine sacramentis in habentibus fidem et devocionem ad sacramentum opereretur [K operetur] et hec vocatur spiritualis perceptio sacramenti et in hoc casu dicit Augustinus⁶⁶ 'Ut quid paras dentem et ventrem ? crede et manducasti', sicut et ille in quo baptismus non ex conceptu [K ex contemptu] religionis sed per articulum necessitatis excluditur non amittit fructum baptismi sed baptisatus baptismo flaminis in Spiritu Sancto reputatur" Hec ille.

Et concordat [K om Et concordat] Thomas parte iii Summe sue q. LXXX de usu huius sacramenti in [K om in] articulo I dicens⁶⁷: "Quod plenius inducit sacramenti effectum [K affectum] ipsa sacramenti susceptio quam solum desiderium" ; et in [K et e.q.] articulo XI dicit⁶⁸: "Spiritualis manducacio includit votum sive desiderium percipiendi [K concipiendi] hoc sacramentum ; et ideo sine voto percipiendi [K participandi] hoc sacramentum non potest haberi salus, frustra autem esset votum nisi impleretur [K cum] oportunitas adesset". Thomas: "Illud sacramentum⁶⁹ est sumendum [K om Thomas: "Illud sacramentum est sumendum K Et ideo manifestum est quod homo tenetur hoc sacramentum sumere] non solum ex statuto ecclesie sed eciam ex mandato Domini dicentis (Lc 22,19): hoc facite in meam commemorationem . Et iterum (Io 6,56): Nisi manducaveritis carnem Filii hominis et biberitis eius sanguinem non habebitis vitam in vobis". [K 202rb] Unde Ciprianus in Epistula ut [K ubi] supra dicit [K inquit]⁷⁰: "Sed Frater karissime illud [K id] quod constat Dominum fecisse faciamus. Sed quis autem de antecessoribus nostris vel ignoranter vel simpliciter non hoc observavit [K observabat] et tenuit [K autem] quod nos Dominus facere exemplo et magisterio suo docuit, potest simplicitati eius de indulgencia Domini venia concedi, nobis vero non potest ignosci qui nunc a Domino moniti [D 27r] et instructi sumus". Hec ille et secundum Albertum ubi

⁶³ K om Obieccio: ubique non nascitur vinum aut triticum.

⁶⁴ Albertus, *De Eucharistia*, 367; *Collecta*, G 218va..

⁶⁵ "Si autem articulus necessitatis sed non contemptus religionis...in Spiritu Sancto reputatur", *Apologia*, 145, G 182rab (*Hardt* In Spiritu Sancto representatur).

⁶⁶ De con. 2 c. 47; *Sermo Nisi*, G f. 201va; Jacobellus *In festo*, (*Puncta*, 189).

⁶⁷ *Summa Theol.* III, q. 80, a. 1; *Collecta*, G 214vb.

⁶⁸ *Summa Theol.* III, q. 80. a. 11; *Collecta*, G 214vb ; *Apologia*, 146, G 182rb; *Salvator noster*, 120

⁶⁹ *Summa Theol.* III, q. 80, a. 11; *Collecta* G 214vb-215ra: "Et ideo manifestum est quod homo tenetur hoc sacramentum sumere non solum...vitam in vobis"; *Apologia* 146, G 182rb

⁷⁰ Ciprianus, *Epistola* 63 [ms.34] CSEL 3, 17-315 ; De con. Di. 2 c. 3 'Frater carissime...instructi sumus' (in canone legis ulteriorem conclusionem.); *Collecta*, G 229ra; *Apologia*, 101, 170 rab, *Pius Jesus*, 86, *Salvator noster*, 122

supra. Unde [K Tum] queritur: “quid⁷¹ de terris in quibus nullo modo vinum possit haberi? Videtur quod de hoc consultacio ad Curiam haberi debeat. Tamen propter intollerabilem damnum animarum quod incurritur ex sacramenti defectu respondetur [K infectu videtur] cum talibus dispensandum ut corporis [recte corpus *sec Albertum*] Christi sine calice haberent et conficerent sacramentum; tamen [K *om* tamen] quia perditur vita quando non requiritur [K requiruntur]”, ut supra secundum eundem. Et concordat Thomas ubi supra questio LXXIII De eucaristia articulo primo inquires⁷²: “Licet non in omnibus terris nascatur triticum et vinum tamen de facili ad omnes terras deferri potest quantum sufficit ad usum huius sacramenti . Et ibi arguit sic: hoc sacramentum competit sanis set infirmis et [K sed] vinum nocet quibusdam infirmis, ergo videtur quod omnino <vinum> [K quod vinum] non videtur [K deberet] esse materia huius sacramenti; dicit quod vinum in modica quantitate sumptum [K vinum modica sumptum quantitate] non potest egrotanti multum nocere [K noceri]”; et ideo secundum eundem ubi supra q. LXXVI de modo quo Christus existit in hoc sacramento articulo II⁷³ “Quamvis totus Christus sit sub utraque specie non tamen [K 202va] frustra quia hoc est conveniens usui huic [recte K huius] sacramenti ut seorsum exhibeatur fidelibus corpus Christi in cibum et sanguis in potum quia corpus exhibetur pro salute corporis et sanguis pro salute anime.” Et idem ubi supra questio LXXIX de effectibus huius sacramenti articulo II° [recte K VII] dicit quia “sumpcio⁷⁴ pertinet ad rationem sacramenti sed oblacio pertinet ad rationem sacrificii, et ideo ex hoc quod aliquis sumit corpus Christi vel eciam plures, non accrescit aliis aliquid nutrimentum, sic ergo hoc sacramentum sumentibus prodest per modum sacramenti et per modum sacrificii quia pro omnibus sumentibus offertur, sed aliis qui non sumunt prodest per [K pro] modum sacrificii”. Et sequitur secundum eundem quod “sicut⁷⁵ passio Christi prodest quidem omnibus ad remissionem culpe et adeptionem gracie et glorie sed effectum non habet nisi in illis qui passioni Christi coniunguntur per fidem et caritatem. Ita eciam hoc sacrificium quod est memoriale dominice [K dominici] passionis non habet effectum nisi in illis qui coniunguntur huic sacramento per fidem et caritatem [K karitatem]”. Hec ille. Et secundum Ciprianum in [K *om* in] Epistula Xiii⁷⁶ ad Thibaritanos [K Tybaritanos]: “Scire debetis et [K *om* et] pro certo credere ac tenere presure [K pressure]⁷⁷ diem super caput [K capud] esse [K esse cepisse] et occasum seculi atque Antichristi tempora appropinquasse ut parati omnes ad prelium stemus nec quidquam nisi gloriam vite eterne [K eterne vite] et coronam confessionis dominice cogitemus nec putemus talia esse que veniunt qualia fuerunt illa [K 202vb] que transierunt; gravior nunc et ferocior pugna [K verocior (!) punгна] imminet ad quam fide incorrupta et virtute robusta parere se debeant milites Christi considerantes idcirco se cottidie calicem sanguinis Christi

⁷¹ Albertus, *De Eucharistia* , 429; *Collecta, G* 218vb, in principio columnae. [in margine superiori: **instancia**]

⁷² *Summa Theol.* q. 73,a.1 [recte q. 74, ar. 1, Ad secundum] ; *Collecta, G* 214rb.

⁷³ *Summa Theol.* q.76, a. 2; *Collecta, G* 214ra, *Apologia*, 102-103, *G* 170rb-va; *Pius Iesus*, 86, *Salvator noster*, 124

⁷⁴ *Summa Theol.* q. 79, a. 7; *Collecta, G* 214va.

⁷⁵ *Summa Theol.* q. 79, a. 7; *Collecta, G* 214vb.

⁷⁶ Ciprianus, *Epistola* 57 [XIII] ad Thibaritanos CSEL 3, 1-656-657; *Collecta, G* 227vb; *Apologia*, 127, *G* 176vb (Quinta conclusio); *Salvator noster*, 120-122.

⁷⁷ Cf. *Cor 1, 4*: “ipsi consolati sunt qui in omni pressura sunt”; *Lc 21,23*: “Vae autem pregnantibus et nutrienti bus in diebus illis! Erit enim pressura magna super terram...”; *Lc 21, 25*: “ Et erunt signa.....in terra pressura gentium...”.

bibere ut possint [K eciam] ipsi propter Christum [K ipsi proprium] sanguinem fundere ; hoc est enim velle cum Christo inveniri⁷⁸ scilicet id [K invenire sed] quod Christus [K exemplificavit] et docuit et fecit imitari scundum Iohannem Appostolum dicentem (*I Io* 2,6)⁷⁹: ‘Qui dicit se in Christo manere |D 27v| debet quomodo ipse ambulavit et ipse ambulare’”. Et idem Epistula XXXVII [K XXXIII]⁸⁰ ad Cecilium de lapsis inquit [K inquit]: “ Dic vero: nunc non infirmis sed fortibus pax necessaria est, nec morientibus sed viventibus comunicacio [K comunicacio] a nobis danda est ut quos excitemus et hortamur ad premium [K excitamus et ortamur ad populum], non inermes et nudos relinquamus sed proteccione sanguinis Christi [K proteccione Christi sangwinis] et corporis muniamur. Nam quomodo docemus ut [K dicemus aut] provocamus eos in confessione sanguinem suum fundere si eis militaturis Christi sanguinem denegamus? aut quomodo ad martirii poculum idoneos [K ydoneos] facimus si non eos prius ad bibendum in ecclesia Domini poculo iure comunicacionis [K Domini poculum iure presentacionis] admittimus? Obesse autem mali bonis non debent sed magis mali a bonis adiuvari, nec ideo martirium facturis pax neganda est quia sunt quidam negaturi cum propter hoc danda sit pax [K pax danda est] |K 203 ra| [K danda sit] omnibus militaturis ne per ignoranciam nostram ille incipiat preteriri qui [K quam] habet in prelio coronari. Quid autem [K tamen] bonus miles qui omnia sua bona dereliquit et contemta [K contempta] domo et parentibus aut liberis sequi Dominum suum maluit, sine pace et sine comunicacione decedit. Nonne nobis vel negligencia sanguinis [K segnis] vel duricia crudelis ascribetur in die iudicii quod pastores nobis creditas et comissas [K comissas] oves nec curare in pace nec in acie voluerimus armare quia ydoneus esse non potest ad martirium qui ab ecclesia non armatur ad prelium » ; et secundum eundem in dicta Epistula 34 [K XXXIV] : « Sic incipit⁸¹ et passionibus Christi fraternitas in persecucionibus retardari dum in oblacionibus discit de sanguine eius et cruore confundi. Quomodo autem possumus propter Christum sanguinem fundere qui sanguinem Christi erubescimus bibere? Quid tunc demum potest letificare in ecclesia bibentem turbam si quid bibiturus [K quod bibitur] dominicam teneat veritatem ? ». “Redeat [D Reddeat] igitur in cor nostrum non ambulasse nos in viis Domini et abiecisse legem Dei precepta eius et monita salutaria nunquam voluisse servare », secundum eundem in [K om in] Epistula iii De lapsis⁸². Nam in primitiva ecclesia sic dabatur fidelibus sub duplici specie,” in utraque enim specie comunicabantur [K comunicabant] antiquitus fideles”, ut |K 203rb| ut dicit Lira Proverbiorum IX super 1° [K super illo]⁸³: ‘et bibite vinum quod miscui vobis’. Et sic Paulus tradidit omnibus

⁷⁸ melius *mori*; cf. “ *Tm* 3,12: “Omnes ergo qui pie volunt vivere in Christo persecucionem paciuntur”, *Puncta* 128; *De purgatorio* 90.

⁷⁹ Cf. *Sermo Nisi*, G 212rb ; *Querite*, 60.

⁸⁰ Ciprianus, *Epistola* 57 [XXXVII] CSEL 3, 2-652, *Collecta* G 228rb [interpositis omissis]; Quando docemus...admittimus: *Apologia* 100, G 169va; *Salvator noster*, 122.

⁸¹ Ciprianus Epistula 63 [34] CSEL 3, 15-710.714, *Collecta* G 228vb; *Apologia*: Quomodo possumus...bibere, 127, G 169vab; Qui tunc demum ...veritatem, 171, G 229rb; *Salvator noster*, 122

⁸² Ciprianus, *Liber De lapsis* [Epistola III], CSEL 3, 21-253; *Collecta*, G 228vb; *Apologia*, 171, Hardt 605 (ubi legitur: Redeat igitur); *Salvator noster*, 122-124.

⁸³ Nicolaus de Lira, *Postilla ad Pro* 9,5 “vinum quod miscui vobis”, *Sermo Nisi* G 208vb; *Sermo Nisi* G 211rb: verba in Pro 9, 5 leguntur “in quodam Sermone Augustini qui incipit *Circulo consacrato*” qui in fontibus non invenitur sed citatur in: Matthias de Janov, *Regulae Veteris et Novi Testamenti*, V, 150 (t. IV, 5,7).

Corinthiis (*I Cor 11,23*) dum quod a Domino dicit se accepisse: qui docens in Synagoga [*K Sinagoga*] in Capharnaum dixit non tantum discipulis sed turbis: Nisi manducaveritis carnem Filii hominis et biberitis etc , ut supra. Sic legis de Sancto Donato quod⁸⁴ “cum quadam die missa celebrata populus communicaret et dyaconus communicatis Christi sanguinem propinaret, subito paganorum impulsu [*D impulsit*] dyaconus cecidit et calicem sanctum fregit “.

Et idem dicit Ciprianus [*K dixit Cyprianus*] Epistola III⁸⁵ de quadam puella infanti [*K inflanti*] propter timorem a parentibus relicta apud idolatras [*K ydolatras*] |*D 28r*| qui ei “panem mero mixtum, ydolo oblata [*K oblatum*], tradiderunt”; quam recipiens postea mater secum detulit ad ecclesiam, ipso Cipriano [*K Cypriano*] presente et sacrificante ;⁸⁶ “solemnibus [*K sollempnibus*] vero adimpletis, dyaconus calicem ferre [*K ferre calicem*] cepit et accipientibus ceteris eius puelle locus advenit [*K adveniunt*]; faciem suam parvula instinctu divine maiestatis <avertere>, os labiis eius obdurantibus premere calicemque recusare. Perstitit tamen dyaconus et reluctandi [*K reluctanti*] de sancto sacramento calicis infudit [*K et fudit*]; tunc sequitur singultus et vomitus [*K fomitus*]. In corpore atque ore violato eucaristia permanere non potuit. Sanctificatus in Domini sanguine potus de pollutis visceribus [*D pollutis vestibus*] erupit. [*omissis*] Et cum alius et ipse⁸⁷ maculatus sacrificio a sacerdote celebrato partem cum ceteris |*K 203va*| ausus est latenter [*K letanter*] accipere, sanctum Domini [*D sanctum Deum*] edere et contrectare [*K contractare*] non potuit et cinerem ferre se apertis manibus invenit”. Unde Augustinus dicit [*K dicit Augustinus*] 23 q. 5 [*K De*] Occidendis (*Ca, 23, q. 5, c, 8*)⁸⁸: “Absit ut ea que propter bonum ac licitum facimus aut habemus , si quid per hec preter nostram voluntatem cuiquam mali accideret, nobis imputetur, alioquin nec ferramenta domestica et [*K aut*] agrestia sunt habenda, ne quis ex eis vel se vel alterum interimat: nec arbores plantande ne quis ex eis se inde suspendat: nec fenestra facienda, ne per hanc se quisquam precipitet [*K precipitat*], aut ideo non deberent cristianorum boves habere cornuta èD cornua] aut equus ungulas aut dentes canes aut quequam [*K et quidquam*] plura commemorarem [*K commemorem*] quid est in usu hominum ; unde non possit pernicies irrogari ». Hec ille. Et sic non obstat quod allegatur ab aliquibus in contrarium periculum effusionis, unde dicit Iohannes Andree cum Hostiensi Extra. Qui fi[l]ii sint le[g]itimi. Per venerabilem super, & Paulus⁸⁹: “Non recurrimus ad fabulas, [*K id est*] exempla vel mendicata suffragia nec ad [ius] positum quod ponitur et deponitur, in quo est sepe pro ratione volutas; sed ad ius divinum et inpermutabile”. Ad quod dicit

⁸⁴ Cf. *Sermo Nisi* cum adnot. G 209rb, in principio; *Contra Gallum*, 186; *Pius Jesus*, 84 (citatio amplior); Andreas de Brod, *Quaestio utrum licitum sit seu an debeat Christi populus laicalis sub utraque specie sacramentali communicare...*, Kadlec, *Studien und Texte*, 162; Andreas de Brod, *Tractatus de sumptione*, Kadlec, *Studien und Texte*, 194-195.

⁸⁵ Ciprianus, *Liber de Lapsis*, [Epistola III] CSEL 3, 14-255; *Collecta* , G 229ra (in Sermone narratio est valde decurtata usque ad non sensum quod fit etiam in Jacobellis, *Pius Jesus*, 85, ubicatur sola prima pars. Puella infans...calicis infudit”).

⁸⁶ “Solemnibus...infudit”, Jacobellus, *De communione parvulorum, Betlemské Texty*, 144.

⁸⁷ Et cum alius et ipse: ed. Et quidem alius quia et ipse ; lectio Sermonis eadem est ac in *Collectis*.

⁸⁸ *Sermo Nisi* . G 210vb: in ed. Frieberg I. 932, legis textum emendatum a Correctoribus Romanis cui non respondet textus quo usus est Nicolaus in suis Sermonibus; *De conclusionibus (Apologia)*, Hardt 601.

⁸⁹ Io. An. *Novella* ad & Novo Testamento (**non**: Paulus), in X 4, 17, 13; Fr. II. 714-715 ; in errore Nicolaus semper incurrit qui ponit & Paulus cum recte ponendus sit & Novo Testamento; *Sermo Nisif*. G 213va., *Apologia*, 99, G 169rb, *Replica 22v*, *Pius Jesus* 85.

Crisostomus [K Ideo Crisostomus dicit] super Mattheum⁹⁰: “Omnis doctor servus est legis quia neque supra legem addere potest aliquid de suo sensu neque subtrahere [K addere potest neque deponere] aliquid secundum proprium intellectum: se de hoc tantummodo predicat quod habetur in lege Dei [K om Dei], nec enim potest mens [K 203vb] humana detrahere quod sapientia dicit. Sic enim ait Salomon (*Pro 30,6*)’ne addas ad verba Dei’ neque detrahas inde, qui autem hoc est ausus [K ausus est] facere, se sapienciosem putat esse quam Deum et incipit falsus esse testis”. Unde dicit Ciprianus in Epistula 34⁹¹ quod “Christus solus debeat [K debeat solus] audiri; Pater etiam de celo contestatur dicens (*cf. Mt 3,17; Lc 9,35; Mc 9,6*) : Hic est Filius meus dilectissimus in quo bene sensi [K consensi], ipsum audite ». Quare (*Di. 8 c. 9*)⁹² ‘si solus Christus audiendus est, non debemus attendere quid alius ante nos servandum [K faciendum] putaverit, sed quid qui ante omnes est Christus, exemplar [K prior]⁹³ fecerit. Neque enim hominis consuetudinem sequi oportet sed Dei veritatem” etc. Unde Augustinus (*Di. 8, c. 6; Fr. 1, 14-15*) VIII di. Qui contempta [K contempta].⁹⁴ dicit: “Qui contempta [K contempta] veritate [K veritati] presumit consuetudinem sequi aut circa fratres invidus [K infidus] est et malignus quibus veritas revelatur aut circa Deum ingratus est inspiracione cuius ecclesia eius instruitur. Similiter [K Nam] Dominus in ewangelio: (*Io 14,6*) Ego sum, inquit, veritas; non dixit, ego sum consuetudo”, [D 28v] itaque veritate manifestata, cedat consuetudo veritati quia et Petrus qui circumcidebat cessit [K cessat] Paulo veritatem predicanti. Igitur cum Christus veritas sit, magis veritatem quam consuetudinem sequi debemus quia consuetudinem ratio et veritas semper excludit”. Hec ille. Ideo Albertus⁹⁵ inquit ubi supra [K ubi supra inquit]: “quia ex omnibus ewangelistis [K 204ra] accipitur quod Christus sub una specie panis corpus suum tradidit et sub altera specie vini tradidit sanguinem et sic servandum instituit, et cum *Christi actio* [K *accio*] *nostra sit instructio* [K *instruccio*]⁹⁶ pro certo hec duo nobis servanda [K observanda] esse precepit”. Concordat Bernardus in Sermone [K sua] ad Petrum de corpore Christi <et> dicit quod⁹⁷ “Christus discipulis suis huius sacramenti formam scripsit, efficaciam explicavit, idem fieri precepit”. Et ideo⁹⁸ “sub una specie corpus et sub altera tradimus sanguinem huius autem sacramenti Christi et ecclesie;

⁹⁰ Pseudo Crisostomus, *Opus imperfectum in Mattheum*: cf. *Sermo Nisi G 206ra*; R. Cegna, *Il Trattato De iuramento di Nicola della Rosa Nera*, “Aevum” 82 (2008), 458.

⁹¹ Ciprianus *Epistola 34, Collecta G 227ra*

⁹² Cf. *Sermo Nisi G 208va*: “Consuetudo sine veritate vetustatis erroris est”, Ciprianus, *Decretum Di. 8 c. 8; Fr. I, 15*); de consuetudine maxime Nicolaus scribit in *Sermo Nisi manducaveritis G 208rb-va*; in *Apologia*, 101, *G 170vb-171ra* ;

⁹³ In *Decreto* non legis “exemplar” sed “prior”, ut in Epistola.

⁹⁴ Cf. *Di. 8 c. 6*, omissis nonnullis verbis; *Sermo Nisi, G 208va* ; *Apologia*, ms. IV G 15 f. 178vb

⁹⁵ Albertus, *De Eucharistia*, 298; *Collecta G 219vb*; Iacobellus, *Magna cena*, 135

⁹⁶ Albertus Magnus, *De Eucharistia*, 3, 2, 5, 298 (cf etiam 295, 386, 424, 425); Versum « Christi actio nostra est instructio » Nicolaus saepe laudat ostenditque sumptum praecipue a Glossis ad *Decretum* ; Iacobellus quoque saepe sumit dictum versum a *Libro de Eucharistia* Alberti Magni ita ut posterius fecit Nicolaus Biskupec in *Confessione Taboritarum*; *Collecta, G 219vb; 222ra*: verum tamen considerandus est *locus communis* .in operibus theologiae Medii Aevi saeculorum XIII-XV, praesertim *Devotionis modernae* afflatu.

⁹⁷ Cf. Bernardus, *Sermo ad Petrum*, recte: Pseudo-Bernardus, *Sermo de excellentia ss. Sacramenti et dignitate sacerdotum*, PL 184, 983-984; *Collecta G 226rb*; vide in adnot ad *Collecta*, Loci

⁹⁸ Albertus, *De Eucharistia*, 298-299; *Collecta, G 219vb-220ra*: Et ideo sub una specie... divisam operationem ad satisfactionem sitisset lacione nutrimenti”

hec est causa quia quamvis effectus et operationes accidentales multa valde sunt in sacramentis, tamen unus effectus est substancialis in omnibus sacramentis per quem sacramenta ab invicem distinguuntur [K distinguuntur]. In sacramento ergo cibi spiritualis debet attendi aliqua operatio substancialis per quam ab aliis dividitur sacramentis [K sacramentum] et tunc in baptismo debet [K detur] esse substancialis spirituale per generacionem spiritualem, sicut dicit Dionisius [K Dyonisius] et [K om et] in sacramento confirmacionis detur incrementum per confirmacionem et confortacionem virtutis, ita consequenter ad idem esse servandum et restaurandum et augendum datur in eucaristia edulium spirituale; edulium autem spirituale non habet fieri nisi sub elemento visibili sicut et cetera sacramenta quia sacramentum ecclesie nichil in gracia [K 204rb] cause [K gracia esse] quod ex similitudine non significat, significare autem non habet nisi ex elemento visibili [K et corporali]. Cum ergo elementum [K alimentum] ad nature perfeccionem non possit perfecte significari nisi in edulio cibi et potus oportet quod elementum [K alimentum] cibi et potus sit in sacramento. Nutrimentum enim spirituale non perficitur sine potus significacione sicut et nutrimentum corporale non perficitur sine potu. Et sicut post nutrimentum corporale sumitur potus ad perfeccionem nutrimenti ita in nutrimento spirituali datus est potus spiritualis ad perfeccionem nutrimenti spiritualis qui a nutrimento habet divisam operacionem ad satisfacionem [K in satisfacione] sitis et lacione nutrimenti”. Hec et alia pulchra de ista materia per eundem. Guilelmus de Monte Lauduno in Sacramentali suo dicit⁹⁹: “Quod recipiendum corpus totam veritatem accipit, non totum sacramentum, ideo in multis locis communicatur sub pane et vino, id est cum toto sacramento.” Gregorius¹⁰⁰, et ponitur (De con. Di. 2 c. 73) De conse. Di II Quid sit [K Quis]: “Eius [K om Eius] quippe corpus sumitur, eius caro in salutem partitur populi, eius sanguis non iam in manus infidelium sed in ora fidelium funditur”. Idem in Omelia paschali¹⁰¹ et concordat De con. di II in dicto c. Quid sit¹⁰²: Pensandum nobis est quid de Pasca lex [K 204va] loquitur ut indagemus subtilius an de Christo dicta videantur. Moyses quippe ait (Ex 12,7) : “Sument quoque de sanguine agni ac ponent super utrumque postem et sub liminaribus domorum [f. 29r] in quibus comedent illum; quis non iam [K quisnam] sit sanguis [K sangwine] agni, iam non [K non iam] audiendo sed bibendo didicistis; qui sanguis super utrumque postem accipitur quando non solum ore corporis sed etiam cordis hauritur . In utroque enim poste agni sanguis ponitur quando sacramentum passionis illius cum ore ad redempcionem sumitur, ad imitacionem quoque cum intenta mente cogitatur, nam qui sic sanguinem redemptoris nostri accipit ut imitari [K ymitari] passionem illius necdum vellit [K velid] in uno poste sanguinem posuit ». Augustinus (De con. Di. 2, c. 37) De con. Di. II¹⁰³ : “Dum frangitur hostia, dum sanguis de calice in ora fidelium funditur , quid aliud quam dominici corporis in cruce ymmolacio eiusque sanguinis de latere

⁹⁹ Guilelmus de Monte Lauduno, *Sacramentale*, ms. N XI f. 80vb, cf. *Sermo Nisi* G 201vb cum adnot.; *Salvator Noster*, 126; *Pius Jesus*, 82; ms. V B 17 f. 259c; *Premissa positione* Hardt III 478; Jan Rokycana, *Postilla*, ed. Šimek II, 943

¹⁰⁰ *Sermo Nisi*, G 203va: (De con. D. 2 c. 73 & I); *Salvator Noster* 126.

¹⁰¹ Gregorius Magnus, *XL homiliarium in evangelia libri duo*, l. II Homilia 32, PL 76, 1177-1178.

¹⁰² *Sermo Nisi* G 203va (De con. D. 2 c. 73): legitur in *Sermone Nisi* in eodem locorum ordine ut supra; *Salvator Noster* 126 (“Quis namquesit ...didicistis”).

¹⁰³ *Sermo Nisi* G 203vb; De con. D. 2 c. 37; *Pius Iesus* 85, *Salvator Noster* 124; *Premissa positione*, Hardt, 496, *Auctoritates*. 806.

effusio designatur? ». Ambrosius (De con. Di. 2, c. 14) De con. Di. II ¹⁰⁴ «Si, quocienscumque effunditur sanguis Christi, in remissionem [K redempcionem] peccatorum effunditur; debeo merito semper accipere, qui semper pecco, medicinam sanguinis». «Testamentum¹⁰⁵ ergo sanguine constitutum est quia beneficii divini sanguis testis est unde ad tuicionem corporis et anime percipimus /K 204vb| quod [K quia] caro Christi pro salute corporis, sanguis vero pro anima nostra sumitur et effusus est». Hec ille, [K om Hec ille] etc. [K etc.].

[K Explicit Tractatus de sanguine].

Vide¹⁰⁶ in Missalibus Antiquis¹⁰⁷ postquam communicat sacerdos pro se ante orationem *Placeat tibi Sancta Trinitas*, etc., adhuc invenitur forma comunicandi alios sub utraque specie sic in forma:¹⁰⁸ «Com.municando alios dicat Corpus Domini nostri Ihesu Christi proficiat tibi in vitam eternam; et dando calicem dicat: Sanguis Domini nostri Ihesu Christi proficiat tibi in remissionem peccatorum tuorum et ad vitam eternam». Nota quod baptismus fuit institutus cum dixit Nicodemo (*Io 3,5*): Nisi quis renatus fuerit, quo ad materiam et sic datum fuit exemplum baptisandi, tamen non habuit adhuc [*ms.* adhuc sive adhuc] effectum sed post mortem eius cepit habere plenum effectum quia adhuc non erat ianua celi aperta sed post mortem aperta fuit et tunc instituta fuit forma cum dixit (*cf. Mt 29,19*): Ite baptisate omnes gentes in nomine Patri et Filii et Spiritus Sancti ». De hoc De con. Di. IIII (De Baptismi sacramento) Ex quo in gloria. Sic simili modo¹⁰⁹ patet de sacramento eucaristie cum dixit Iohannes VI° (*Io 6,54*) «Nisi manducaveritis car<nem> fi<lii> ho<minis> et biberitis eius sanguinem non habe<bitis> v<itam> in vobis», etc. Et postea in cena formam expressit et modum et

¹⁰⁴ *Sermo Nisi G 204rab, 213ra; Contra Gallum 183; Salvator Noster 124; Replica*, f. 24v (in adn.: loci eiusdem cit. in : Matthias de Janov, Jacobellus (*Pius Jesus, Praemissa positionem, Quia heu in etmplis, Magna cena*); *De con. Di. 2, c. 14*.

¹⁰⁵ *Ambrosiastri qui dicitur Commentarius in Epistulas Paulinas*, Vol.2 In Epistulam ad Corinthios. rec. Henricus Iosephus Vogels, CSEL 81/2, Vienna 1968: In Cor. I, 11,26 [adn. ex ed. Petra Mutlová].

¹⁰⁶ Quod sequitur legis tantum in Codice D.

¹⁰⁷ *Pius Jesus*, 84 : memoratur forma comunicandi ex missalibus antiquis et elgitur : proficiat (in *Pius Jesus* : prosit). ; *Salvator Noster*, 126; in diversa positione sententia quas hic leis usque ad finem ponuntur post finem Collectorum in ms. 2148, f. 206rv id est: "Guilelmus...operetur redempcionis"; Nota quod baptismus fuit insitutus...modum expressit per se practicavit et sic practicam instituit"; [Non obstat quod dicitur tamen quod Christus dixit illa verba...Et quod illa praxis sub utraque specie sic tenta sive servata tempore preterito patet]in antiquis missalibus ubi in Canone...peccatorum tuorum et ad vitam eternam. Amen". *Sermo in Zatec* concluditur: "Innocencius papa tercius...sub specie vini comeditur"

¹⁰⁸ *Salvator Noster*, 126 : "Comunicando alios dicat: Percepicio...prosit...in vitam eternam".

¹⁰⁹ Nicolaus in *Apologia* 148, *G 182vb-183ra* proponit theologiam necessitatis expressam per vocem **Nisi**: *Nisi quis renatus fuerit aqua et Spiritu Sancto potest intrare in Regnum Dei* (necessitas Baptismi ad salutem spiritualem); *Nisi manducaveritis* (necessitas communionis sub utraque); *Nisi iustitia vestra abundaverit plus quam scribarum et phariseorum non intrabitis in regnum caelorum* (necessitas observantiae sex mandatorum minimorum de quibus Mt. 5,21-48): eadem theologia invenitur in postremo opere Nicolai, *De iuramento* (ms. C 116: cf. ed. R. Cegna, "Aevum" nr. 2 2008, Introduzione); supra memorantur tantum *Nisi renatus* et *Nisi manducaveritis*, quod nos deprehendit, si *Sermo Nisi manducaveritis* in Zatec factus fuit post *De conclusionibus* (*Apologia*) et post *De iuramento* ms. C 116; Nicolaus supra ponit quod iam propositum fuit in *Sermo Nisi manducaveritis*, *G 213ra*, (tantum *Io 3, 3 Nisi renatus* et *Io 5,54 Nisi manducaveritis*; omittitur Mt 5, 20 *Nisi iustitia vestra*)

practicavit, etc. Et dicit Guilelmus de Monte Lauduno in Sacramentali¹¹⁰ suo quod Christus quando in cena sacramentum corporis et sanguinis ministravit discipulis suis <et> Appostolis, officium dyaconi exercuit et Appostoli primo fuerunt layci in laycali persona accipiendo, deinde appostolos ordinavit in sacerdotes cum dixit eis : hoc facite in meam com.memoracionem, quod sic intelligitur : hoc scilicet corpus meum |29v| facite id est conficite in meam conmmemoracionem tamquam presbiteri, De con. Di. II Scriptura (Ciprianus De con. Di. 2 c. 3), et in c. In Christo semel (Ambrosius De con. Di 2 c. 53) in fine ; in ultimo g<lossa> : idem [Guilelmus] ibidem dicit¹¹¹ : « quando Christus [Apostolis] dixit ‘ Qui manducat meam carnem et bibit meum sanguinem, etc. ‘ : qui fuerunt scandalizati, credentes quod vellet dare carnem suam propriam sicut venditur in macello et quod ex hoc recesserunt ab eo ; dixit tunc Appostolis remedium (Io 6,64) : ‘Verba que locutus sum vobis spiritus et vita sunt ‘; quod audientes aliqui heretici ex hoc volebant probare quod non erat vera caro sed tantum sub figura et spiritualiter intellecta; sed male [ms. malle], quia per illud verbum *spiritus et vita* non negatur quin realiter sit ibi [ms. cibi] vera caro, non ut cibus corporis et ventris sed ut cibus anime et mentis”. Sic non obstat cum “dicis (Ambrosius De con. Di, 2 c.55) speciem sanguinis non video, sed eius habet similitudinem. Sicut enim mortis similitudinem sumsisti”, scilicet in baptismo, “ita similitudinem sanguinis Christi bibis ut nullius horror cruoris (cf. De con Di 2 c.43) sit et tamen precium operetur redempcionis” . Hec ille. Item Innocencius papa tercius¹¹² : « Nec sanguis Christi sub specie panis nec corpus sub specie vini bibitur qui comeditur. Sic nec nec corpus Christi bibitur nec sanguis Christi comeditur , sic nec corpus Christi bibitur nec sanguis Christi comeditur ; ita neutrum sub specie panis bibitur aut sub specie vini comeditur ».

¹¹⁰ Guilelmus de Monte Lauduno, *Sacramentale*, ms. N XI f. 74r; *Sermo Nisi* G 209rb, *Puncta* 136.

¹¹¹ Plenam explanationem huius punti legis in *Apologia*, 143-144, G 181rb-va per Augustinum, Guilelmum, Glossas ad. De con. Di. 2 c. 44 Prima *ad voces* spiritus, iustificat, corpus, et per Ambrosium. Cf: “Augustinus in expositione Ps. 54 inquit: heresis in discipulis Christi...dicentes quia durus est hic sermo separaverunt se ab illo...”; “Ex quo fuerunt scandalizati...recesserunt ab eo” ; sic glossa De cons. 2 Prima » ; « Imo secundum Guilelmum aliqui heretici ex his verbis ‘Spiritus et vita sunt’, volebant probare...sed ut cibus anime et mentis”; “Ambrosius in libro 4 De sacramentis, cap. 4, Liber de Officiis, cf. De con. Di. 43: veluti quidam esset horror cruoris”; “Augustinus, De con. Di. 2 c. 44 :in cadavere venditur aut in macello dilaniatur (Corr. Rom...: Beatus Augustinus et Lanfrancus hoc loco sic habent: quomodo in cadavere dilaniatur aut in macello venditur: non quomodo spiritu vegetatur)”.

¹¹² Innocentius III, *Legis et Sacramenti Eucharistiae libri*, cap. 14, PL 217, 866.; *Salvator noster*, 120